കല്യാണസൗഗന്ധികം

മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിൽ ഭരതനാട്യ ബിരുദത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രോജക്ട് റിപ്പോർട്ട്

സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്

നേഹ സുരേന്ദ്രൻ

രജി . നമ്പർ : SB20BHA007

കോഴ്സ് കോഡ് :BH6BP02B18

മാർച്ച് 2020 – 2023

ഭരതനാട്യവിഭാഗം

സെന്റ്. തെരേസാസ് കോളേജ്

എറണാകുളം

<u>സാക്ഷ്യപത്രം</u>

കല്യാണസൗഗന്ധികം എന്ന വിഷയത്തിൽ എന്റെ ഭരതനാട്യം ഡിപ്പാർട്മെന്റിലെ അദ്ധ്യാപിക ആയ അരുണിമ മിസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബി എ ബിരുദം പടികുന്ന നേഹ സുരേന്ദ്രൻ ഈ പ്രോജക്റ്റ് നിർമ്മിച്ചതെന്നും അത് വിജയകരമായി പൂർത്തീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

പ്രഖ്യാപനം

സെന്റ് തെരേസാസ് കോളേജിൽ ഞാൻ സമർപ്പിച്ച "കല്യാണസൗഗന്ധികം" എന്ന പ്രോജക്ട് റിപ്പോർട്ട് ഞാൻ ഇവിടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; ഭരതനാട്യം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ബി.എ ബിരുദം നൽകാനുള്ള ആവശ്യകതയുടെ ഭാഗികമായ പൂർത്തീകരണത്തിനായുള്ള അരുണിമ മിസ്സിന്റെ മാർഗനിർദേശപ്രകാരം ഞാൻ നടത്തിയ ബോൺഫൈഡ് പ്രോജക്ട് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ റെക്കോർഡാണ്. പ്രബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഫലങ്ങൾ മറ്റൊന്നിനും സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഞാൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

അംഗീകാരം

“ കല്യാണസൗഗന്ധികം“ ഭരതനാട്യത്തിന്റെ ബിരുദത്തിനായി അത്ഭുതകരമായ പ്രോജക്റ്റ് ചെയ്യാൻ എനിക്ക് സുവർണ്ണാവസരം നൽകിയ എന്റെ അധ്യാപിക ശ്രീമതി അരുണിമ ദേവസിഷ് എന്റെ പ്രത്യേക നന്ദി അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരുപാട് പുതിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അറിഞ്ഞു, അവരോട് ഞാൻ നന്ദിയുള്ളവനാണ്. രണ്ടാമതായി, പരിമിതമായ സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ ഈ പ്രോജക്റ്റ് പൂർത്തിയാക്കാൻ എന്നെ വളരെയധികം സഹായിച്ച എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും സുഹൃത്തുക്കൾക്കും നന്ദി പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

നേഹ സുരേന്ദ്രൻ

ബി. എ ഭരതനാട്യം

ഉള്ളടക്കം

<u>ആമുഖം</u>

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രമുഖ മലയാള ഭാഷാ കവിയാണ് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ. പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ കവി എന്നതിന് പുറമേ തുള്ളൽ എന്ന കലാരൂപത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധനാണ് നർമ്മത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ സാമൂഹ്യ വിമർശനമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളുടെ മുഖമുദ്ര ഇന്നത്തെ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ലക്കിടി തീവണ്ടി ഓഫീസിന് അടുത്തുള്ള കിള്ളികുറിശ്ശി മംഗലത്ത് കലക്കത്ത് ഭവനത്തിൽ ആയിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ ജനനം എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

ചന്ദ്രികാവീഥി, ലീലാവതീവീഥി തുടങ്ങിയ രൂപകങ്ങളും, വിഷ്ണുവിലാസം, രഘവീയം എന്നീ മഹാകാവ്യങ്ങളും വിലാസം, ശിവശതകം എന്നീ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും, രാസക്രീഡ, വൃത്തവാർത്തികം എന്നീ ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതിയ രാമപാണിവാദനും കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരും ഒരാൾതന്നയാണെന്ന് ഏറെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വാദം മഹാകവി ഉള്ളൂർ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവകാശവാദം ഇന്നും സ്ഥിരീകൃതമായിട്ടില്ല.

നമ്പ്യാരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന രേഖകളൊന്നുമില്ല. ലഭ്യമായ അറിവു വച്ച്, ഇന്നത്തെ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ലക്കിടി തീവണ്ടിയാപ്പീസിനടുത്തുള്ള കിള്ളിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്ത് കലക്കത്ത് ഭവനത്തിലായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ ജനനം എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.ബാല്യകാല വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം പിതാവിനോടൊപ്പം പിതൃദേശമായ കിടങ്ങൂരിലെത്തി. തുടർന്ന് ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായി ഏറെക്കാലം അമ്പലപ്പുഴയിലാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. ഇക്കാലത്താണ് തുള്ളൽ കൃതികളിൽ മിക്കവയും എഴുതിയതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ചെമ്പകശ്ശേരി

രാജാവായ ദേവനാരായണനെ പുകഴ്ത്തുന്ന കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലെ ഈ വരികൾ പ്രസിദ്ധമാണ്:-

“ചെമ്പകനാട്ടിന്നലങ്കാരഭൂതനാം,

തമ്പുരാൻ ദേവനാരായണസ്വാമിയും

കമ്പം കളഞ്ഞെന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം;

കുമ്പിടുന്നേനിന്നു നിൻപദാംഭോരുഹം ”

1746-ൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ചെമ്പകശ്ശേരി രാജ്യം കീഴടക്കി വേണാടിനോട് ചേർത്തതിനെ തുടർന്ന് നമ്പ്യാർ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു താമസം മാറ്റി. അവിടെ അദ്ദേഹം, മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടേയും അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് ഭരണമേറ്റ കാത്തിക തിരുനാളിന്റെയും (ധർമ്മരാജാവ്) ആശ്രിതനായി ജീവിച്ചു. വാർദ്ധക്യത്തിൽ രാജസദസ്സിലെ ജീവിതം ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തോന്നിയ അദ്ദേഹം സ്വന്തം നാടായ അമ്പലപ്പുഴക്ക് മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

“കോലംകെട്ടുക, കോലകങ്ങളിൽ നടക്കെന്നുള്ള വേലക്കിനി-

ക്കാലം വാർദ്ധകമാകയാലടിയനെച്ചാടിക്കൊലാ ഭൂപതേ. ”

എന്ന കവിയുടെ അഭ്യർഥന രാജാവ് സ്വീകരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അമ്പലപ്പുഴക്ക് മടങ്ങി. 1770-ലായിരുന്നു മരണം എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. പേപ്പട്ടി വിഷബാധയായിരുന്നു മരണകാരണം എന്നൊരു കഥ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുള്ളലിന് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ആദ്യ തിരക്കഥയാണ് കല്യാണ സൗഗന്ധികം .

മഹാഭാരത ഗ്രന്ഥത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ അധ്യായമാണ് ആരണ്യപർവം അഥവാ വനപർവം പാണ്ഡവരുടെ വനവാസം നളദമയന്തി ചരിത്രം,സത്യവാൻ സാവിത്രി കല്യാണസൗഗന്ധികം തേടിയുള്ള ഭീമന്റെ യാത്ര തുടങ്ങിയവ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത് വനപർവ്വത്തിൽ ആണ് വ്യാസ മുനിയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് പാശുപദാസ്ത്രം നേടാൻ അർജുനൻ കൈലാസത്തിലേക്ക് പോവുകയും അതിനുശേഷം ഉതിഷ്ഠരാനും ഭീമസേനനും നാകുലനും സഹദേവനും

ഒപ്പം അവരുടെ പത്നി ആയ പാഞ്ജലിയും ഒന്നിച്ചാണ് വനത്തിൽ കഴിഞ്ഞത്. അവിടെ വെച്ച് പാഞ്ജലിക്കു അതിമനോഹരം ആയ ആകർഷികമായ ഒരു പുഷ്പം ലഭിക്കുകയും അതുകൊണ്ടുവരാൻ ഭീമസേനനോട് പാഞ്ജലി ആവിശ്യം പെടുകയും ചെയുന്നതാണ് ഈ കഥയിൽ പറയുന്നത്. ഇത് ഭരതനാട്യത്തിലും കഥകളിയിലും ദൃശ്യവിശകരമായി കാണാൻ സാധിക്കുന്നതിനാൽ ആണ് ഞാൻ ഈ വിഷയം എടുക്കാൻ ഉള്ള കാരണം .

മഹാഭാരതത്തിൽ ഈ കഥയുടെ പേര് 'സൗഗന്ധികാഹരണം' എന്നാണ്. കല്യാണസൗഗന്ധികം എന്ന മനോഹരമായ പേരുതന്നെ ആദ്യമായി നൽകിയത് നീലകണ്ഠകവിയുടെ കല്യാണസൗഗന്ധികം വ്യായോഗത്തോടെയാണ്. കല്യാണകരമായ സൗഗന്ധിക പുഷ്പത്തിന്റെ കഥ എന്നോ കല്യാണകൻ എന്ന ഗന്ധർവ്വൻ കഥാപാത്രമായി വരുന്ന കൃതി എന്നോ കല്യാണസൗഗന്ധികമെന്ന വാക്കിന് നിഷ്പത്തി പറയാം. നീലകണ്ഠകവിയുടെ കൽപ്പനകളെ സ്വാംശീകരിച്ചും, പുതിയ കൽപ്പനാചാതുരികൾ നിർമ്മിച്ചുമാണ് കോട്ടയത്തു തമ്പുരാന്റെ രചന. പ്രണയസല്ലാപം നടത്തുന്ന ഭീമസേനനും പാഞ്ചാലിയ്ക്കും ഇടയിൽ സൗഗന്ധികപുഷ്പം കൊണ്ടുവന്നിടുന്നതു 'വാൽസല്യനിധിയായ കാറ്റ്' ആണ്. ഭീമൻ മാരുതിയാണല്ലോ. സൗഗന്ധികപുഷ്പം തേടി ഗന്ധമാദന താഴ്വരകളിലൂടെ യാത്രയാവുന്ന ഭീമസേനൻ 'സുന്ദരിയായ പാഞ്ചാലിയുടെ ചടുലചാരുകടാക്ഷങ്ങളെ' പാഥേയമാക്കിയാണ് പോകുന്നത്. മനോഹരമായ കാവ്യബിംബങ്ങളെക്കൊണ്ടും രചനാസൗഷ്ഠവം കൊണ്ടും അനുഗൃഹീതമായ ആട്ടക്കഥയാണ് കല്യാണസൗഗന്ധികം.

കല്യാണസൗഗന്ധികം

അനുജനായ അറുവാവസു ജേഷ്ഠന്റെ ബ്രഹ്മ കത്തിയ പാവത്തിന്റെ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാനും തുടങ്ങി ചിലപ്പോൾ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും വല്ല തീർത്ഥ കരകളിൽ താമസിച്ചും വിജനമായ വനാന്തര ഭാഗങ്ങളിലൂടെ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചും ആയിരുന്നു അറുവ വസൂ കഠിനമായ വ്രതാനുഷ്ഠാനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ് വന്നത് . അങ്ങനെയിരിക്കെ യാഗം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരു ദിവസം ജേഷ്ഠന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന് കീഴിൽ നടന്നുവരുന്ന മഹാരാജാവിന്റെ ആഗത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ വേണ്ടി ആകശാലയിലും എത്തിച്ചേർന്നു ജേഷ്ഠന് അത് എത്ര രസമായില്ല തന്റെ ബ്രഹ്മത്തെ പറ്റി അനുജൻ വല്ലതും പ്രസ്താവിച്ചേക്കുമോ എന്നായിരുന്നു പരാവസ്തുവിന്റെ ഭയം.അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു അറുവാ വസൂവിന് ബ്രഹ്മഹത്യ ദോഷം ഉണ്ടെന്ന് അങ്ങനെയുള്ളവർ യാഗക് ക്രിയകളെ നോക്കിയാൽ തന്നെ അവ ദുഷിക്കുമെന്നും അതിനാൽ വേഗത്തിൽ നാട്ടിൽ നിന്നും പുറത്താക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്നും പറഞ്ഞു പൽപ്പിച്ചു. തന്റെ പുരോഹിതന്റെ വാക്കിൽ അല്പം പോലും കപടമുണ്ടെന്ന് രാജാവ് ശങ്കിച്ചത് ഇല്ല അതിനാൽ അപ്പോൾ തന്നെ തന്റെ കിങ്കരന്മാരെ വിളിച്ച് അറവാസുവിനെ രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തി കടത്തിവിടാൻ കൽപ്പിച്ചു.

തനിക്ക് അല്ല തന്റെ ജേഷ്ഠനും രാജാവിന്റെ പുരോഹിതനുമായ പരാവസ്തുവിന് ആണ് ബ്രഹ്മഹത്യാ ദോഷം ഉള്ളതെന്നും അതിന്റെ പ്രതിവിധിക്കായി താൻ പ്രതാനുഷ്ഠാനം നടത്തി വരികയാണെന്ന് അറുവാവസു പലതവണ പറഞ്ഞെങ്കിലും അതൊന്നും അവർ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല ബലാൽക്കാരെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ രാജിയാതിർത്തി കടത്തി കാട്ടിലേക്ക് തള്ളി വിടുക തന്നെ ചെയ്തു.

കാട്ടിലെത്തിയതിന് ശേഷം അറുവസു പലതും വിചാരിച്ച് സങ്കടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു അങ്ങനെ കുറച്ചുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വ്രതം ഒക്കെ നിർത്തി കഠിനമായ തപസ്സ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി അങ്ങനെ കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീഷ്ണമായ തപോമയ അഗ്നികണ്ട് തപ്തരായ ദേവന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് എന്ത് വരം വേണമെന്നു ചോദിച്ചു.അപ്പോൾ മരിച്ചതായ തന്റെ അച്ഛൻ റൈഫിനും സ്നേഹിതനായ യവക്രിതനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ ഹരിദ്വാജനം ജീവിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ ദേവന്മാരുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ മരിച്ചുപോയവരായ പറയപ്പെട്ടവരെല്ലാം ജീവിച്ചു. പിന്നെയും ചിലകാലം സഖികളായി കഴിയുകയും ചെയ്തു പ്രസ്തുത അത്ഭുതങ്ങളെല്ലാം നടന്ന സ്ഥലമാണ് ഈ തപോവനം എന്ന് പറഞ്ഞ രോമേശൻ യുധിഷ്ഠിരനെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു അവർ അതിനെയും പരിക്രമണം ചെയ്തു വന്ദിച്ച് പിന്നെയും മുന്നോട്ട് നടന്നു.

ദിവ്യ ദിവ്യങ്ങളായ ചരിത്രങ്ങളെ കേട്ടുകൊണ്ടും അവക്കെല്ലാം ആധാരമായ പ്രദേശങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ട് അത്യന്ത ദുർഘടമായ വനത്തിലൂടെ പിന്നെയും കൗതുകത്തോടെ കൂടി അവർ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു ക്രമേണ ഹിമാലയത്തിന്റെ വടക്കേ അതിർത്തിയിൽ ഗ്രന്ഥമാധന പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വര പ്രദേശത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ രോമേഷൻ അവിടെനിന്നു പിന്നീട് അതിക്രമിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെയും ഗൗരവത്തെയും രാജാവിനും കൂട്ടർക്കും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു ഹിമാലയത്തിൽ തന്നെ പല അത്ഭുതപ്രദേശങ്ങളും അവർ കണ്ടു ആ വഴിക്കെല്ലാം സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു എപ്പോഴും കൊടുങ്കാറ്റ് വീശുന്ന സ്ഥലം എപ്പോഴും മഴയുള്ള സ്ഥലം കൽമാരി വീഴുന്ന സ്ഥലം ജീവികൾ ഒന്നുമില്ലാതെ ശബ്ദം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കാട്ടുജന്തുക്കളും രാക്ഷസന്മാരും ഉള്ള ഘോര വനപ്രദേശം മഞ്ഞ കട്ടയിൽ ചൂടുവെള്ളം വീഴുന്ന സ്ഥലം വളരെ ദൂരം ചെങ്കുത്തായ സ്ഥലം മനുഷ്യർക്ക് എത്തിപ്പെടാൻ സാധിക്കാത്ത സ്ഥലം എന്നിങ്ങനെ പല വിചിത്ര പ്രദേശങ്ങളെയും അവർ ഹിമാലയത്തിൽ തരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ അതുപോലെ ഒന്നുമല്ല ഗ്രന്ഥമാധന പ്രദേശങ്ങൾ എന്നാണ് രമേശൻ ആദ്യം തന്നെ മോഹവൂരയായി പറഞ്ഞത്.

അസുരന്മാർ ഗന്ധർവന്മാർ യക്ഷന്മാർ എന്നിവരുടെ വികാരരംഗമാണ് ഗന്ധ മാതനം പല ദിവ്യ പ്രദേശങ്ങളും അതിലുണ്ട് വസ്തുക്കളും അതിലുണ്ട് പക്ഷേ മനുഷ്യർക്ക് എത്തിപ്പെടാൻ പറ്റാത്തതാണ് മുഖ്യപ്രദേശങ്ങളും പക്ഷേ അവിടേക്ക് പോകേണ്ടെന്ന് വെച്ചാൽ നരനാരായണ ആശ്രമമായ ബദ്രിക ആശ്രമവും ശ്രീ കൈലാസവും അതുപോലെ മറ്റു പല ദിവ്യസ്ഥലങ്ങളും കാണാതെയും സേവിക്കാതെയും അടങ്ങേണ്ടിവരും പിന്നെ തീർത്ഥയാത്ര കൊണ്ട് എന്താണ് ഫലം? അതിനാൽ പോകുക തന്നെ വേണം പക്ഷേ ദുർബലന്മാരും ഭീരുക്കളും മടങ്ങുന്നതാണ് നല്ലത് എന്നൊക്കെയാണ് രോമേഷന്റെ വിശദീകരണം അത് കേട്ടപ്പോൾ പാഞ്ചാലിയെയും പരിചരണങ്ങളെയും മടക്കി അയച്ചാലോ എന്ന് പോലും തോന്നി യുധിഷ്ഠിരന് പക്ഷേ ഭീമന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും നിർബന്ധമുണ്ട് ആരെയും മടക്കി അയച്ചില്ല എല്ലാവരും കൂടി തന്നെ പിന്നെയും യാത്ര തുടർന്നു കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോഴേക്ക് തന്നെ മാർഗം പൂർവാധികം ഭയങ്കരമാണ് എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി എങ്കിലും ധൈര്യത്തോടുകൂടി എല്ലാവരും മുന്നോട്ടു നീങ്ങാൻ തുടങ്ങി രോമേശൻ ഓരോ പർവ്വതത്തെയും കൊടുമുടികളയും നദികളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവ മുഖേന അറിയപ്പെടുന്ന ചരിത്രങ്ങളെ പറഞ്ഞു കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഇരുന്നു പാർവകാരണ കിടക്കുന്ന നരകാസുരന്റെ അസ്ഥികുടത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു വിഷ്ണുഭഗവാൻ നരകാസുരനെ കൊല്ലാൻ ഉണ്ടായ കാരണത്തെയും ഭഗവാന്റെ വരാഹവതാരത്തെയും യമനില്ലാതിരുന്ന കൃതയുഗത്തിലെ സ്ഥിതിവിശേഷത്തെയും അനന്തരം യമനെ സൃഷ്ടിച്ച ജീവികളെ മൃത്യുവിന് വിധേയമാക്കി തീർത്ത ദശാ വിശേഷത്തെയും മറ്റും പ്രസന്ന വശാൽ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു രോമേശൻ അങ്ങനെ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റ് തുടങ്ങി മണ്ണും കല്ലും പറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് വൃക്ഷങ്ങളെ തള്ളി മറിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള കൊടുങ്കാറ്റ് വീശാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാവരും വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിലും ഗുഹാന്തര് ഭാഗത്തും അഭയം പ്രാപിച്ചു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ തീക്ഷ്ണത കുറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മഴയായി ഭയങ്കരമായ മഴയും വളരെ നേരത്തേക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിച്ചു .

അതൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് പിന്നെയും നടക്കാൻ തുടങ്ങി ആഹാര വിശ്രമങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യത കൊണ്ടും ശീതോഷ്ണങ്കാ അസഹ്യമായ ബാധ കൊണ്ട് ക്ഷീണിച്ചു തളർന്ന ദൗപരീതി ദേവി

പെട്ടെന്ന് ബോധംകെട്ടുവീണു വീഴുന്നത് കണ്ട് നകുലൻ പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചതിനാൽ തലമുട്ടാതെ കഴിഞ്ഞു അപ്പോഴേക്കും പരിഭ്രമമായി എല്ലാവരും ഓടിവന്ന നാല് ഭാഗവും നിന്ന് പല ശുശ്രൂഷകളും ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി. എന്നിട്ട് ചെയ്തിട്ടും കുറച്ചുസമയത്തേക്ക് കൃഷ്ണദേവിപ്രഗ ഏറ്റ നിലയിൽ തന്നെ കിടന്നു ദൗമൻ തുടങ്ങിയവരുടെ സിദ്ധമന്ത്രി ജപം കൊണ്ടും ശീതങ്ങളായ വാക്കുകളടങ്ങിയ ശുശ്രൂഷകളെ കൊണ്ടും രോമേശന്റെ അനുഗ്രഹത്താലും കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഭാഗ്യവശാൽ ദ്രോപതിക്ക് ബോധം വീണു പല ശുശ്രൂഷകളും ചെയ്തു പാഞ്ചാലിയുടെ ക്ഷീണം തീർത്ത സ്വസ്ഥത കിട്ടുന്നതുവരെ അവിടെത്തന്നെ എല്ലാവരും വിശ്രമിച്ചു ദ്രൗപതിക്ക് കുറെ ആശ്വാസവും സ്വസ്ഥതയും ഒക്കെ കിട്ടിയെങ്കിലും നടക്കാൻ വയ്യനാണ് ഇരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ് യാത്ര തുടരേണ്ടത് എന്നും എല്ലാവരും സംഘിക്കാൻ തുടങ്ങി യുധിഷ്ഠിരൻ ചിന്താവിഷ്ടനായി ഇതിനിടയിൽ ഭീമസേനൻ തനിക്ക് ഹിടുബിയിൽ ഉണ്ടായ പുത്രനായ ഘടോൽകചനെ സ്മരിച്ചു.സ്മരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഭയങ്കരനായ രാക്ഷസൻ സമീപത്തെത്തി പാണ്ഡവരെ വിശിഷ്യാ ഭീമനെ അഭിവന്ദിച്ചു വിനയത്തോടു കൂടി തൊഴുതു കൊണ്ട് നിൽപ്പായി യുധിഷ്ഠിതന്റെ അനുവാദപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയായ പാഞ്ചാലിയെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളോടൊപ്പം ആകാശത്തുകൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു തന്റെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന്റെ കൽപ്പന കിട്ടേണ്ട താമസം ഘടോൽകഥൻ തന്നെപ്പോലെ പിന്നെയും കുറെ രാക്ഷസന്മാരെ വരുത്തി എല്ലാവരും കൂടെ പാഞ്ചാലിയെ മാത്രമല്ല അവരോട് ഒരുമിച്ചുള്ള എല്ലാവരെയും എടുത്തുകൊണ്ട് യാത്രയായി.

അങ്ങനെ ചെയ്തത് യുധിഷ്ഠിരൻ അടക്കമുള്ള ആ തീർത്ഥയാത്ര സംഘത്തിന് വളരെ സന്തോഷവും അനുഗ്രഹവും ആയി ക്ലേശം കൂടാതെ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് അവർ നാരായണാശ്രമം എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ ബദരികാ ശ്രമത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ദിവ്യമായ പുണ്യസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ നാനാ മുഖങ്ങളായ അനുഭവ വിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ട് ബൗദ്ധിതങ്ങളായ എല്ലാ ക്ലേശങ്ങളെയും മറന്ന് അവർ തികച്ചും അഭൗമവും ദിവ്യവുമായ ഒരു അനുഭൂതിയും മുഴുകി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ ഓടുകൂടി അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി മഹാത്മമേറിയ പല ദിവ്യങ്ങളായ

പർവതങ്ങളെയും കൊടുമുടിയും അവർക്ക് അവിടെ നോക്കിക്കാണാൻ സാധിച്ചു അങ്ങനെ ആറു ദിവസം വളരെ ആഹ്ലാദത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി എല്ലാവരും അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി ഏഴാമത്തെ ദിവസം അവിടെ അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി അപരാണത്തിൽ ഭീമനും പാഞ്ചാലിയും കൂടി കൗതുകത്തോടെ കൂടി പല അത്ഭുത വസ്തുക്കളെ കണ്ട് ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് കാട്ടിലൂടെ ചുറ്റി തിരിഞ്ഞ് നടക്കുമ്പോൾ നല്ല കാറ്റ് വീശാൻ തുടങ്ങി ഇന്നതെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കാത്ത അതിഥിയമായ ഒരു സുഗന്ധം കാട്ടിലൂടെ ആ കാട് മുഴുവൻ പരക്കാൻ തുടങ്ങി.

അങ്ങനെയൊരു സുഗന്ധം അവരാരും അതുവരെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുനില്ല ആസ്വദിക്കും തോറും കുളിർമയും തൃപ്തിയും സന്തോഷവും വർദ്ധിക്കും തുടങ്ങി. കാറ്റിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുംതോറും സുഗന്ധവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു ക്രമേണ ആദിത്യ ബിംബം പോലെ തേജോമയമായ എന്തോ ഒരു വസ്തു വിദൂരതയിൽ നിന്ന് പകർന്നുവരുന്നത് കണ്ടു കാട്ടിനാൽ തള്ളപ്പെട്ടു കൊണ്ട് നീങ്ങിയിരുന്ന അത്ഭുത വസ്തു ക്രമേണ ദ്രോപതി ഭീമന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വന്നുവീണു. വളരെ വലുപ്പമുള്ള വികസിച്ച താമരയുടെ ആകൃതിയും സ്വർണ്ണവർണ്ണവും ആദിത്യതുല്യമായ തേജസും ഒത്തിണങ്ങിയ ഒരു പുഷ്പം ആണെന്ന് മനസ്സിലായി.

ആ പുഷ്പത്തിന്റെ സുഗന്ധമാണ് ആ കാടുമുഴുവൻ വരുന്നതെന്നും ബോധ്യമായി മിക്കവാറും പാടിയതായിരുന്നു ആ പുഷ്പം ആണെന്ന് മനസ്സിലായി ആ പുഷ്പത്തിന്റെ സുഗന്ധമാണ് ആ കാടമുഴുവൻ പരന്നതൊന്നും ബോധ്യമായി മിക്കവാറും വാടിയതായിരുന്നു ആ പുഷ്പം അതാണ് പ്രസിദ്ധമായ സൗഗന്ധികം എന്ന് അവരപ്പോഴും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അത് വളരെ ദിവ്യവും ആകർഷകവുമായ വസ്തുവാണെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി എന്തുചെയ്ത് ആണേലും വസ്തു നാലെണ്ണമെങ്കിലും കരസ്ഥമാക്കണമെന്നായി പാഞ്ചാലി. ഹിമാലയത്തിനും ഗന്ധമാദനത്തിലും പ്രവേശിച്ചശേഷം അസാധാരണമായ പല പുഷ്പങ്ങളും അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു

പുഷ്പത്തിന്റെ കഥ കേട്ടിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ഏതായാലും അത് എവിടെയാണുള്ളത് എന്ന് നോക്കി നാലെണ്ണം പൊട്ടിച്ചു കൊണ്ടുവരണമെന്ന് കാനവനത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അതും കൂടി കൊണ്ടുപോകാം എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു പാഞ്ചാലി ബീമനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി നിർബന്ധം ശക്തമായപോൾ ഭീമസേനൻ സൗഗന്ധികപുഷ്പം അന്വേഷിച്ചു പോകാൻ തയ്യാറായി കിട്ടിയ പുഷ്പവും എടുത്ത് പാഞ്ചാലി യുധിഷ്ഠിരന്റെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങി.

ഭീമൻ സുഗന്ധം വഹിച്ചു വരുന്ന കാറ്റിന്റെ ഗതിക്കനുസരിച്ച് വടക്ക് കിഴക്കായി യാത്രയും ആരംഭിച്ചു.പല വിചിത്രങ്ങളായ പർവതങ്ങളെയും കാടുകളെയും അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഭീമസേനൻ മുന്നോട്ടുനീങ്ങാൻ തുടങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽവെപ്പിൽ ഭൂമി കുലുങ്ങുകയും ആയുധപ്രകാരം കൊണ്ട് അനേകമനേകം മരങ്ങൾ മറിഞ്ഞു വീഴുകയും അട്ടഹാസമഴയ്ക്ക് സിംഹാദിയമൃഗങ്ങളെ ഓടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു അങ്ങനെ പല പർവതങ്ങളെയും മൈതാനങ്ങളെയും ഉദ്ധ്യാനങ്ങളെയും സരസുകളെയും നദികളെയും പിന്നിട്ടശേഷം കദളി വനത്തിൽ പരിസരത്ത് എത്തി. വാസ്തവത്തിൽ അവിടം വരെ തന്നെ മനുഷ്യരാരും സഞ്ചരിക്കുന്ന പതിവില്ല.

ഭീമനെ പോലെ സാഹസികനായ ഒരാൾക്ക് അല്ലാതെ അവിടെ എത്താനും സാധ്യമല്ല ദേവന്മാരുടെയും ഗന്ധർവന്മാരുടെയും വികാര സ്ഥലങ്ങളാണ് അവിടം എല്ലാം. അവിടെനിന്ന് മേൽപ്പോട്ട് പോകുന്ന മാർഗത്തിൽ കൂടി ഒരിക്കലും മനുഷ്യർക്ക് പൊയ്ക്കൂടാ എന്നാണ് നിയമം എന്നാൽ ഭീമൻ ആകട്ടെ ഈ വക നിയമങ്ങൾ എന്നും ബാധകമല്ലെന്ന് നിലയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്ര. എവിടെ പോയാലും കൊള്ളാം പാഞ്ചാലിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട സൗഗന്ധികപുഷ്പം കിട്ടണം ഇതാണ് ഭീമന്റെ ലക്ഷ്യം.പലതരത്തിലുള്ള വാഴകൾ മാത്രം ധാരാളമിട തീർന്നു നിൽക്കുന്ന വിശാലവും മനോഹരവുമായ ഒരു പ്രദേശമാണ് കദളിവനം. പ്രസ്തുത കദളിവനമാണ് ശ്രീ ഹനുമാന്റെ വാസസ്ഥലം വളരെ കാലമായി അവിടെത്തന്നെ ഏകാഗ്ര മനസ്സോടെ ശ്രീരാമ ചന്ദ്രനെ ഉപാസിച്ച് കഴിഞ്ഞു വരികയാണ് ഭക്ത ശ്രേഷ്ഠനായ ആഞ്ജനേയൻ.

ഏറ്റവും പ്രശാന്തമായ ആ ദിവ്യപ്രദേശത്തെ ശബ്ദമയമാക്കി കോലാഹലത്തോടുകൂടി വരുന്ന ഭീമന്റെ വരവിനെ അടുത്തെത്തുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ മാരുതി ആഗ്രഹിച്ചു പരീക്ഷണം കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഹങ്കാരത്തെ അടക്കി അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഹനുമാൻ ശാന്തനായി അവശത നടിച്ചുകൊണ്ട് മേൽപ്പോട്ട് പോകുന്ന മാർഗ്ഗത്തെ തടഞ്ഞ് വിലങ്ങനെ കിടന്നു. അവശനായ ഒരു കുരങ്ങ് വഴിമുടക്ക് കിടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ഭീമന് ക്രോധം ജ്വലിക്കാൻ തുടങ്ങി തല്ലിക്കൊന്നാൽ എന്തെന്നുപോലും അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നയ്കയില്ല.എന്നാലും തന്റെ ജേഷ്ഠനായ ആഞ്ജനേയന്റെ വംശം ആണല്ലോ എന്ന് കരുതി അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെന്ന് മാത്രം അടുത്ത് വന്ന് അവജ്ഞതയോടുകൂടി വഴിമാറാൻ പറഞ്ഞു ഭീമന്റെ പൗരുഷവും അവജ്ഞ പ്രകടനം കണ്ട വായു പുത്രൻ ഭയപരിഭ്രമങ്ങളെ അഭിനയിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിലും ആത്മധൈര്യം കൈവിടാതെ വിനയത്തോടുകൂടി കിടന്ന കിടപ്പിൽ തന്നെ അങ്ങ് ആരാണെന്നും എന്തിനാണ് ഇവിടെ വന്നതെന്ന് മനുഷ്യസഞ്ചാരയോഗ്യമല്ലാത്ത ഈ ഭൂമിയിൽ വരാൻ എന്താണ് കാരണമെന്നും ഇനി എവിടെ പോകാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒക്കെ ചോദിച്ചു.

വാനരന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ ഭീമനെ അല്പം രസിപ്പിച്ച ഇല്ല എങ്കിലും മര്യാദയുടെ പേരിൽ പ്രസ്തുത ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം സാമാന്യമായി മറുപടി പറഞ്ഞു. അവശത കൊണ്ട് തനിക്ക് അനങ്ങാൻ വയ്യാതിരിക്കുകയാണെന്ന് അതിനാൽ തന്നെ കവച്ചു ചാടി പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും പറഞ്ഞു ഹനുമാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പറഞ്ഞെങ്കിലും ഭീമൻ അത് ഇഷ്ടമായില്ല ധാർമികന്മാർ ഒരിക്കലും ചെയ്യാറില്ലാത്ത ആ മംഗളമായ പ്രവൃത്തിയാണ് കവച്ചു ചാടൽ അതുകൊണ്ട് അത് വയ്യെന്നായി ഭീമൻ എന്നാൽ കയ്യിലുള്ള ആയുധം കൊണ്ട് തന്റെ വാലിന്റെ തല ഒരല്പം നീക്കിയിട്ട് പോകാം എന്ന് ഹനുമാൻ.

അതുകേട്ടാ ഭീമസേനൻ തന്റെ ആയുധം കൊണ്ട് ആ വൃത്തമാനരന്റെ വാൽ വഴിയിൽ നിന്ന് മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ

ശരീര ശക്തിയാൽ ആരും തന്നെ എതിരില്ലാത്ത മഹാ ശക്തനായ ഭീമസേനന് അവശനായ ആ വാനരന്റെ പുച്ഛാഗ്രഹത്തെ നീക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല അതിനടിയിൽ പെട്ട തന്റെ ആയുധത്തെ വലിച്ചെടുക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല ഇതിൽപരം അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഗതി ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കാൻ ഇല്ല അത്രമാത്രം ഭീമനെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയ ആ കൃത്യം. ആശ്ചര്യം കൊണ്ടും ലജ്ജ കൊണ്ടും പരവശനായ ഭീമസേനൻ അതൊരു സാധാരണ വാനരനല്ലെന്ന് ബോധ്യമായി എങ്കിലും ആരാണെന്ന് മനസ്സിലാവാത്തതിനാൽ ദുഃഖത്തോടു കൂടി മുന്നിൽച്ചെന്ന് വണങ്ങി തന്റെ അപരാധങ്ങളെ പൊറുത്ത് അങ്ങ് ആരാണെന്ന് പരമാർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. ഹനുമാൻ തന്റെ എല്ലാ വർത്തമാനങ്ങളും പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.സന്തോഷം കൊണ്ട് ഭീമന്റെ ഹൃദയം വികസിച്ചു ഭക്തി നമ്പർ ആയി വീണ്ടും വീണ്ടും നമസ്കരിച്ചു പിന്നെ ആഞ്ജനേയൻ അവിടെവച്ച് ഭീമസേനന് പല തത്വങ്ങളെയും,സദാചാരങ്ങളെയും ഉപദേശിച്ചു.

സമുദ്ര ലംഘനത്തിലും ലങ്കാമർദ്ദനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തന്റെ ശരീരസ്ഥിതിയെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു അനന്തരം ഭീമസേനൻ ഹനുമാന് സ്തുതിക്കുകയും ഹനുമാൻ ഭീമനെ പലപ്രകാരത്തിൽ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു കൂടാതെ വൈശ്രവണന്റെ വസതിയായ അളകാപുരിയിലെ ഉദ്യാനത്തിലാണ് സൗഗന്ധികപുഷ്പം ഉള്ളതെന്നും അതിനെ എങ്ങനെയാണ് കരസ്ഥമാക്കേണ്ടത് സമ്പ്രദായത്തെയും ഹനുമാൻ ഭീമന് പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

പിന്നെ താമസിക്കാതെ വീണ്ടും ജേഷ്ഠം വണങ്ങി അദ്ദേഹം കാണിച്ചു കൊടുത്ത വഴിയിലൂടെ നേരെ അളകാപുരിയിലെ ഉദ്യാനത്തിലേക്ക് യാത്രയായി അങ്ങനെ അനേക ഗന്ധർവന്മാരും ഉപദേവന്മാരാലും പരിദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കുബേര ഉദ്യാനത്തിൽ എത്തി ബിസേനൻ വർണ്ണം കൊണ്ടും ഗന്ധം കൊണ്ടും ആകൃതി കൊണ്ടും വിചിത്രങ്ങളായ അനേകം അനേകം പുഷ്പങ്ങൾ സർവ ജീവജാലങ്ങളെയും ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ദിവ്യ ഉദ്യാനത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ആയി വിളങ്ങുന്ന മനോഹരമായ

പൊയ്കയിൽ ഭീമന്റെ യാത്ര ലക്ഷ്യമായ സൗഗന്ധിക പുഷ്പം വികസിച്ചു നിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു പക്ഷേ ഗന്ധർവൻ മാർ കാവലുണ്ട് അങ്ങോട്ട് അടുക്കാൻ തന്നെ അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. കേവലം ദേവഭോഗ്യമായ ആ പുഷ്പം മനുഷ്യർക്ക് കാണാൻ തന്നെ പാടില്ലാത്തതാണെന്നാണ് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം ഭീമസേനൻ ഒരു പുഷ്പമെങ്കിലും പറിച്ചെടുക്കാൻ പല തന്ത്രങ്ങളും നോക്കി പക്ഷേ അതൊന്നും അവർ സമ്മതിച്ചില്ല.

ദേവശ്രേഷ്ഠനായ വൈശ്രവണന്റെ വിഹാരസ്ഥലമായ ഈ പുണ്യ സരസ്സിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഇറങ്ങാൻ പാടില്ല എന്നാണ് അവരുടെ വാദം ഭീമൻ പലതും പറഞ്ഞു നോക്കിയിട്ടും ഫലം ഉണ്ടായില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവസാനം പൗരുഷത്തെ തന്നെ അവലംബിച്ചു തന്റെ ഭയങ്കരമായ ഗതിയെടുത്ത് ചുറ്റികൊണ്ട് അദ്ദേഹം പൊയ്കയിലേക്ക് ഇറങ്ങി പലവിധ മാരകായുധങ്ങളോടുകൂടി അനേകം ഗന്ധർവന്മാരും അസുരന്മാരും ഭീമനെ എതിർത്തു ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് ഭീമൻ എതിർത്തുനിന്ന് അവരെ അടിച്ചുകൊന്നു ഗന്ധർവന്മാരും പലരും ഭീമന്റെ ഗതാഗരം ഏറ്റു മരിച്ചു പലർക്കും പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു സൗഗന്ധികപുഷ്പങ്ങൾ ധാരാളം പൊട്ടിച്ചെടുത്ത് അമൃതസമയമായ പൊയ്കയിലെ ജലം വേണ്ടത്ര പാനം ചെയ്തു കരകയറി അതിനിടയ്ക്ക് ഉദ്യാനപാലകരിൽ ചില ഓടിച്ചെന്ന് കുന്തി പുത്രന്റെ അതിക്രമത്തെ കുബേരനോട് അറിയിച്ചു. ഭീമനോട് എതിർക്കാൻ പോകരുതെന്നും അദ്ദേഹം സൗഗന്ധികപുഷ്പം എടുത്തോട്ടെ എന്നുമാണ് വൈശ്രവന്റെ കൽപ്പന അത് കേട്ടപ്പോഴാണ് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി അവിവേകമായി പോയെന്ന് ഉദ്യാനപാലകർക്ക് തോന്നിയത് അത്രയും ആയപ്പോഴേക്ക് ഭീമസേനനെ കാണാനില്ലെന്ന് വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെട്ട യുധിഷ്ഠരെനും സംഘവും ഭീമനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ആ പൊയ്കയുടെ കരയിലെത്തി.

വർത്തമാനങ്ങൾ അന്യം പറഞ്ഞു എന്നാൽ ഇത്രത്തോളം വന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഗന്ധർവ ചക്രവർത്തിയായ കുബേരന്റെ രാജധാനിയോളം പോയാൽ എന്തെന്നാണ് യുധിഷ്ഠിരൻ അതിദുർഗമമാണ് മാർഗ്ഗം ആ സ്ഥിതിക്ക് യാത്ര ഹൃദ്യമല്ല വിഷമിച്ചിട്ടെങ്കിലും ഒന്ന് പോയാൽ കൊള്ളാം എന്ന് പലർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടായി അതിന്റെ ഫലമായി അവിടെനിന്ന് വീണ്ടും മേലോട്ടു പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അശരീരിവാക്കുകൾ

കേൾക്കാനിടയായി ഇത്രത്തോളം വന്നത് തന്നെ വളരെ സാഹസമായി പോയി എന്നാൽ ഇനി മേൽപ്പോട്ട് പോകുക എന്നത് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല അതിനാൽ ബദരികാശ്രമത്തിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുന്നതാണ് നല്ലത് എന്നായിരുന്നു അശരീരിവാക്കിന്റെ താല്പര്യം. അതുകേട്ടതോടെ എല്ലാവരും മടങ്ങാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി പിറ്റേ ദിവസത്തേക്ക് ബദരീഖ ആശ്രമത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു.

എല്ലാവരും ഏതാനും ദിവസം അവിടെത്തന്നെ വിശ്രമിച്ച് താമസിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു സൗഗന്ധിക പുഷ്പം ലഭിച്ചത് കൊണ്ട് അതീവ സന്തുഷ്ടയും ആയി. ഈ കഥയാണ് കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ഇത് നൃത്തരൂപങ്ങളായ കഥകളിലും, ഭരതനാട്യത്തിലും ഓട്ടൻതുള്ളലിലുംഅവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

ഭീമന്റെ നിർഭയ പ്രവർത്തനം

മഹാഭാരതത്തിലെ കല്യാണസൗഗന്ധികം എന്ന പേരിൽ പാഞ്ചാലിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ഭീമൻ പൂവിനു വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു എപ്പിസോഡ് കൂടിയാട്ടം, കഥകളി, തുള്ളൽ തുടങ്ങിയ നിരവധി കലാരൂപങ്ങളിലെ നാടകപ്രവർത്തകരെ ആകർഷിച്ചു. സംസ്കൃതത്തിൽ നീലകണ്ഠൻ (എഡി ആറാം നൂറ്റാണ്ട്) രചിച്ച ഏകാഭിനയ നാടകം (വ്യായോഗം) കൂടിയാട്ടം ആസ്വാദകരിൽ മതിപ്പുളവാക്കി, പ്രാഥമികമായി ഒരു അഭിനേതാവിന്റെ നിർണ്ണായകമായ നിർണ്ണായകമായ ആത്മവിശ്വാസം, ഒരു സാധാരണ കുലീന കഥാപാത്രമായ ഭീമൻ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നതിനുള്ള വിപുലമായ വ്യവസ്ഥകൾ കാരണമാണ്. ചുവന്ന താടിയുമായി കൂടിയാട്ടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കഥകളിയിൽ

(ചുട്ടി) വെളുത്ത നീറ്റലും പച്ചനിറത്തിലുള്ള മുഖചമയവും, അവന്റെ അന്തർലീനമായ (ധീരോദ്ധത) സ്വഭാവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

തന്റെ പ്രശസ്തനായ പിതാവ് മൂഴിക്കുളം കൊച്ചുകുട്ടൻ ചാക്യാരുടെ ശൈലി പിന്തുടർന്ന്, മുതിർന്ന നടൻ മാർഗി സജീവ് നാരായണ ചാക്യാർ തന്റെ പിതൃസഹോദരനായ ഇതിഹാസ അമ്മന്നൂർ മാധവ ചാകാർ നൽകിയ അഭിനയ മാനുവലിൽ (ആട്ടപ്രകാരം) നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പാരമ്പര്യം കർശനമായി പാലിച്ചു. ഭീമൻ തന്റെ പ്രിയപത്നിയായ പാഞ്ചാലിയോട് അവധിയെടുത്ത് സൗഗന്ധിക പുഷ്പങ്ങൾ തേടി പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ ഒരു ഫ്ലാഷ്ബാക്ക് പ്രാരംഭ രംഗം നൽകി. രണ്ടാമത്തെ രംഗം, ഒരു ചെറിയ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം, കൂടിയാട്ടം, കഥകളി ഭാഷകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നത് 'ഒരു പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വിഴുങ്ങൽ' എന്നർത്ഥം വരുന്ന അജഗര-കബലിതം എന്ന് അവതരിപ്പിച്ചു.

ഗന്ധമാദന പർവതത്തിന്റെ പീഠഭൂമിയിലെത്തുന്ന പോയിന്റിൽ നിന്നുള്ള അവതരണം. അതുല്യമായ സുഗന്ധവും മനോഹരവുമായ പുഷ്പങ്ങളോടുള്ള പാഞ്ചാലിയുടെ ആഗ്രഹമാണ് അവനെ അവിടെ എത്തിച്ചത്. ബദരിക വനത്തിൽ അവരുടെ ഒരു ടെറ്റെ-എ-ടെറ്റിനിടെ കാറ്റ് അവളെ പ്രസവിച്ചു. അവളുടെ അഭ്യർത്ഥന ഭീമനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു, അവൾക്ക് അത്തരം കൂടുതൽ പൂക്കൾ നൽകാൻ ഉടൻ സമ്മതിക്കുകയും അവൻ ഉടൻ തന്നെ അവ തേടി പുറപ്പെട്ടു.

ഇടതൂർന്ന വനത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതിന്, നിരവധി വൻമരങ്ങളും അവയെ കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നിരവധി മലകയറ്റക്കാരും വീഴേണ്ടിവന്നു. അവന്റെ ശംഖിന്റെ ഉഗ്രമായ ശബ്ദം കാട്ടിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചു, വന്യമൃഗങ്ങളുടെ നട്ടെല്ലിൽ വിറയൽ വീഴ്ത്തി, അവ കുതികാൽ പിടിച്ചു. പാറപോലെയുള്ള അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തട്ടി, മേഘങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു, നദികളിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി, പ്രദേശം മുഴുവൻ വെള്ളത്തിനടിയിലായി. തന്റെ ഭയാനകമായ വേഗതയിൽ, ഭീമൻ തന്റെ പിതാവായ വായുദേവനുമായി മത്സരിക്കാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

ദുർബ്ബലമനസ്സുള്ളവർക്ക് ഈ ഭൂപ്രദേശം അപ്രാപ്യമായി തോന്നി, എന്നാൽ ഭീമൻ, എപ്പോഴത്തേയും പോലെ തന്നെ അസ്വസ്ഥനായി കണക്കാക്കി.

ഈ അവസരത്തിൽ, വിഭവസമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് മയങ്ങിപ്പോയ ഒരു ഭീമാകാരമായ കാട്ടാനയെ അയാൾ ഒറ്റുനോക്കുന്നു. ഇതിനിടയിൽ, ഒരു വലിയ പെരുമ്പാമ്പ്, തുടക്കത്തിൽ ആനയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ, ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുകയും അതിന്റെ പിൻകാലുകളിലൊന്ന് വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ആനയുടെ രക്തത്തിന്റെ ഗന്ധത്താൽ ആകൃഷ്ടനായ ഒരു ഭീമാകാരമായ സിംഹം അലറുകയും കുതിക്കുകയും കൊമ്പുകളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും അതിന്റെ ഉഗ്രമായ നഖങ്ങളും കൊമ്പുകളും ഉപയോഗിച്ച് ആനയുടെ നെറ്റി കീറാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. സിംഹം പാച്ചിഡെർമിന്റെ രക്തം ധാരാളം വായിൽ കുടിക്കുന്നു അസ്ഥി കഷണങ്ങൾ തുപ്പുന്നു.

തെസ്പിയന്റെ ശ്രദ്ധ ആന, പെരുമ്പാമ്പ്, സിംഹം എന്നിവയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ ആന ദയനീയമായ മരണത്തിന് കീഴടങ്ങി. അത്തരം വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ ഭീരുക്കളെ അവരുടെ കാലിൽ നിന്ന് വീഴ്ത്തുമെന്നും എന്നാൽ അവൻ ശക്തമായ ഇച്ഛാശക്തിയുള്ളതിനാൽ തളരാതെ തുടരുമെന്നും ഭീമ കുറിക്കുന്നു.

നാരായണൻ തന്റെ ഭീമാകാരമായ ഗദ്ഗദവും ഭയാനകമായ ശംഖ് ഊതിയും അവതരണം അവസാനിപ്പിച്ചു, അതുവഴി പ്രശംസനീയമായി, കഥാപാത്രത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ വികാരത്തിലേക്ക് (സ്ഥായി ഭവ) മടങ്ങി.

അവതരണത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും നാരായണന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാരം അതിന്റെ എല്ലാ ആലിംഗനപരമായ സൗന്ദര്യാത്മക ചാരുതയിൽ മുങ്ങി. ഭീമനെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നടൻ കല്യാണസൗഗന്ധികം, ഭീമൻ, പാഞ്ചാലി, വന്യമൃഗങ്ങൾ, ആന, പെരുമ്പാമ്പ്, സിംഹം എന്നിങ്ങനെ ഒന്നിന് പിറകെ ഒന്നായി

വേഷങ്ങൾ ചെയ്ത്, ഭീമൻ, ഒടുവിൽ നടൻ തന്നെ തുടങ്ങി ആരംഭ പോയിന്റിലേക്ക് മടങ്ങണം. നാരായണയാണ് ഈ ബഹുതലം കൈകാര്യം ചെയ്തത്.

ശരീരത്തിന്റെ ഏതാണ്ടെല്ലാ ഭാഗങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ആവശ്യമുള്ള പ്രഭാവം ഉണ്ടാക്കുന്നതിലെ കൃത്യതയും ചാരുതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതരണത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി, അന്തർഗുഹോൾഗാറ്റ എന്ന ക്വാട്രെയിൻ ആവർത്തിച്ച് ഉച്ചരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, സംഭാഷണ പദത്തിൽ (വാക്ക്) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തികഞ്ഞ വൈദഗ്ദ്ധ്യം അതിന്റെ മുഴുവൻ മഹത്വത്തിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

മിഴാവിൽ കലാമണ്ഡലം സജികുമാർ, മാർഗി മഹേഷ്, തിമിലയിൽ മാർഗി മോഹനൻ എന്നിവരടങ്ങുന്ന കൗശലക്കാരായ മാർഗി ടീം കൈകാര്യം ചെയ്ത ഓർക്കസ്ട്ര മികച്ചതായിരുന്നു. സ്റ്റേജിലെ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ ചലനം അല്ലെങ്കിൽ കഥാപാത്രത്തിന്റെ മാനസികാവസ്ഥയിലെ ചെറിയ മാറ്റം പോലും അവർ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉചിതമായ പാറ്റേണുകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു.

മിഴാവിന്റെയും തിമിലയുടെയും തനിനിറം താളാത്മകമായ ശബ്ദഘടനകളാൽ ആ ഇടവേളയിൽ നിറഞ്ഞു.

ആകസ്മികമായി, മാർഗിയുടെ പ്രശംസനീയമായ മുഖമുദ്രയായ കൂട്ടിയാട്ടത്തിന്റെ അകമ്പടിയായി തിമിലയുടെ അനുയോജ്യത പ്രകടനത്തിനിടയിൽ വ്യക്തമായ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി.തലസ്ഥാന നഗരിയിലെ എസ്എൻഎ കുറ്റിയാട്ടം കേന്ദ്രത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചത്.

<u>ഭീമന് സൗഗന്ധിക പുഷ്പം ലഭിച്ചു</u>

പാണ്ഡവർ വനത്തിൽ താമസിക്കുന്ന സമയത്ത്, ദ്രൗപതി മനോഹരമായ സൗഗന്ധിക പുഷ്പങ്ങൾ കാണാനിടയായി. ഭീമന് പൂക്കൾ കിട്ടിയതെങ്ങനെയെന്നത് മഹാഭാരതത്തിലെ കൗതുകകരമായ കഥയാണ്.

തന്റെ സഹോദരന്മാരോടും ഭാര്യയോടുമൊപ്പം പന്ത്രണ്ട് വർഷത്തെ വനവാസത്തിനിടെ, ഇന്ദ്രനിൽ നിന്നും ശിവനിൽ നിന്നും സ്വർഗ്ഗീയ ആയുധങ്ങൾ നേടുന്നതിനായി തപസ്സനുഷ്ഠിക്കാൻ അർജ്ജുനൻ പോയി. ഈ കാലയളവിൽ മറ്റ് നാല് പാണ്ഡവരും ദ്രൗപതിയും ലോമാഷ മുനിയും ചേർന്ന് വിവിധ തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. യാത്രാമധ്യേ അവർ ഒരിക്കൽ നര-നാരായണൻമാരുടെ ആശ്രമത്തിലെത്തി. ആശ്രമവാസികൾ അവരെ ആദരവോടെ സ്വീകരിച്ചു, പാണ്ഡവർ അർജ്ജുനനെ അവിടെ കാണാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ അൽപനേരം ആ ആശ്രമത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു. ഒരു നല്ല ദിവസം, ഭീമനോടൊപ്പം വനത്തിൽ നടക്കുമ്പോൾ, ദ്രൗപതി ഒരു വിശിഷ്ട പുഷ്പം ശ്രദ്ധിച്ചു, അത് അവളെ വളരെയധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചു. യുധിഷ്ഠിരന് ഈ പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ട് സമ്മാനം നൽകാൻ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ, ഭീമനോട് അത്തരം പൂക്കൾ കൂടുതൽ ലഭിക്കാൻ അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉടൻ തന്നെ ഭീമൻ വില്ലും അമ്പും ഗദയുമായി പുഷ്പങ്ങൾ തേടി പുറപ്പെട്ടു.

മനോഹരമായ മരങ്ങളും പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും അരുവികളും നിറഞ്ഞ ഗന്ധമാദന വനത്തിലേക്ക് ഭീമൻ പ്രവേശിച്ചു. ശക്തനായ പാണ്ഡവന്റെ വരവ് കാരണം കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളുമെല്ലാം ഭയന്ന് ഓടിപ്പോയി. ഒരു നീണ്ട വാലുള്ള ഒരു കുരങ്ങൻ തന്റെ വഴി തടഞ്ഞ് നിലത്ത് കിടക്കുന്നത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട ഭീമൻ ഉടൻ തന്നെ നിർത്തി. ക്ഷുഭിതനായ ഭീമൻ കുരങ്ങിന്റെ ചെവിയിൽ ഉറക്കെ അലറി. കുരങ്ങൻ അലസമായി ഭീമനെ അഭിമുഖീകരിച്ച് പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ ഭീമനോട് അവന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. താൻ പാണ്ഡുവിന്റെയും കുന്തിയുടെയും മകനാണെന്നും വായുദേവനായ വായുവിന്റെ കൃപയാൽ ജനിച്ചതാണെന്നും ഭീമൻ മറുപടി നൽകി. അപ്പോൾ കുരങ്ങൻ ഭീമനോട് പറഞ്ഞു, തനിക്ക് പ്രായമേറിയതാണെന്നും സ്വന്തം വാൽ ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം ബലഹീനനാണെന്നും. തന്റെ പാതയെ സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ അവൻ

ഭീമനോട് തന്റെ വാൽ ചലിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഭീമൻ വാൽ ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും വഴങ്ങിയില്ല. നിരാശനായി വളർന്ന ഭീമൻ കുരങ്ങിനെ നീക്കാൻ തന്റെ അപാരമായ ശക്തി മുഴുവൻ ഉപയോഗിച്ചെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. ഇത് സാധാരണ കുരങ്ങല്ലെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. വിനയാന്വിതനായി, അവൻ തന്റെ പരാജയം അംഗീകരിക്കുകയും തന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യക്തിത്വം വെളിപ്പെടുത്താൻ കുരങ്ങനോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കുരങ്ങൻ സ്വയം ഹനുമാൻ ആണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. രണ്ടുപേരും വായുവിന്റെ കൃപയാൽ ജനിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം ഭീമനെ തന്റെ സഹോദരനായി സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ ക്ഷീണം അപ്രത്യക്ഷമായെന്ന് ഭീമന് മനസ്സിലായി. ഹനുമാന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഭീമൻ തന്റെ ശത്രുക്കളെ കീഴടക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു. അവരുടെ വിടവാങ്ങലിന് മുമ്പ്, സൗഗന്ധിക വനത്തിലെ കുബേരന്റെ ഉദ്യാനത്തിലേക്ക് പോകാൻ ഹനുമാൻ ഭീമനോട് നിർദ്ദേശിച്ചു, അവിടെ ദ്രൗപതി ആഗ്രഹിച്ച അപൂർവ പുഷ്പങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. കണ്ണീരോടെയുള്ള വേർപാടിന് ശേഷം ഭീമൻ യാത്ര തുടർന്നു. വൈകാതെ സൗഗന്ധിക വനത്തിലെ തടാകത്തിലെത്തി. തടാകത്തിൽ മനോഹരമായ പൂക്കൾ വളരുന്നത് കണ്ടു, എത്രയും വേഗം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ച് അവ ശേഖരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ദാഹം തോന്നിയ ഭീമൻ തടാകത്തിലെ വെള്ളം കുടിക്കാൻ കുനിഞ്ഞു. ഞൊടിയിടയിൽ നൂറുകണക്കിന് രാക്ഷസന്മാർ അവനെ സമീപിച്ചു. രാക്ഷസന്മാർ പൂന്തോട്ടത്തിന്റെ കാവൽക്കാരായിരുന്നു, അവർ അവനെ തടാകത്തിലെ വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കി. കുബേരന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ ആർക്കും പൂക്കൾ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. ചൂടേറിയ വാക്ക് കൈമാറ്റത്തിന് ശേഷം അവർക്കിടയിൽ ഒരു പോരാട്ടം നടന്നു, ഭീമൻ നിരവധി രാക്ഷസന്മാരെ കൊന്നു. മറ്റുള്ളവർ ഓടിയെത്തി കുബേരനെ വഴക്ക് അറിയിച്ചു. അവരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി, കുബേരൻ അവരോട് അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ഭീമനെ പൂക്കൾ എടുക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭീമൻ അപൂർവമായ പൂക്കളുമായി മടങ്ങിയെത്തി, അത് സന്തുഷ്ടയായ ദ്രൗപതിക്ക് സമ്മാനിച്ചു.

ദ്രൗപതിക്ക് വേണ്ടി സൗഗന്ധിക പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ഭീമൻ തന്റെ സഹോദരൻ ഹനുമാനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു

ഗന്ധമാദനത്തിൽ, ശുദ്ധി പാലിച്ചുകൊണ്ട്, ധനഞ്ജയനെ കാണുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ പാണ്ഡവർ ആറ് രാത്രികൾ താമസിച്ചു. പെട്ടെന്ന് വടക്ക് കിഴക്ക് നിന്ന് ഒരു കാറ്റ് വീശി, ആയിരം ഇതളുകളുള്ള ഒരു ആകാശ താമര കൊണ്ടുവന്ന് സൂര്യനെപ്പോലെ തിളങ്ങി. അഭൗമസുഗന്ധമുള്ള ശുദ്ധവും ആകർഷകവുമായ ആ താമര കാറ്റിനാൽ കൊണ്ടുവന്ന് നിലത്തുകിടക്കുന്നത് ദ്രൗപതി കണ്ടു. അതിമനോഹരവും മനോഹരവുമായ ആ താമര ലഭിച്ച അവൾ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുകയും ഭീമസേനനെ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയും ചെയ്തു: "ഇതാ, ഭീമാ! ഈ ഏറ്റവും മനോഹരമായ അഭൗമിക പുഷ്പം അതിനുള്ളിൽ സുഗന്ധത്തിന്റെ ഉറവിടം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അത് എന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് യുധിഷ്ഠിരന് സമർപ്പിക്കും. അതിനാൽ, എന്റെ സംതൃപ്തിക്കായി നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ സംഭരിക്കുക, അവരെ ഞാൻ കാമ്യകയിലെ നമ്മുടെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകട്ടെ. എനിക്ക് നിങ്ങളോട് കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരെ ധാരാളം സംഭരിക്കുക. അവരെ നമ്മുടെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ദ്രൗപദി പുഷ്പമെടുത്ത് യുധിഷ്ഠിരന്റെ അടുത്തെത്തി.സൗഗന്ധികയെ തേടി ഭീമൻ പുറപ്പെടുന്നു.

തന്റെ പ്രിയ രാജ്ഞിയുടെ ആഗ്രഹം അറിഞ്ഞ മഹാശക്തിയായ ഭീമനും അവളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ പുറപ്പെട്ടു. പൂക്കൾ കൊണ്ടുവരാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ പൂവ് വന്ന ദിശയിൽ കാറ്റിന് അഭിമുഖമായി ദ്രുതഗതിയിലുള്ള സ്ഥലത്ത് പോകാൻ തുടങ്ങി. മുതുകിൽ സ്വർണ്ണം പതിച്ച വില്ലും വിഷപ്പാമ്പുകളെപ്പോലെയുള്ള അമ്പുകളും എടുത്ത് കോപത്തിൽ സിംഹമായോ ആനയെപ്പോലെയോ നടന്നു. എല്ലാ ജീവികളും ശക്തമായ വില്ലും അമ്പും പിടിച്ച് അവനെ നോക്കി. ക്ഷീണമോ തളർച്ചയോ ഭയമോ ആശയക്കുഴപ്പമോ ഒന്നും വായുവിന്റെ സന്തതിയായ ഭീമനെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. ഭയമോ ആശയക്കുഴപ്പമോ ഇല്ലാതെ ദ്രൗപതിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിച്ച്, തന്റെ ഭുജങ്ങളുടെ ശക്തിയെ ആശ്രയിച്ച് കൊടുമുടി കയറി. മരങ്ങളും വള്ളിച്ചെടികളും കറുത്ത പാറക്കെട്ടുകളും കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ ആ മനോഹരമായ കൊടുമുടി അവൻ വരാൻ തുടങ്ങി; കിന്നരന്മാർ പതിവായി; ധാതുക്കൾ, സസ്യങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ, വിവിധ നിറങ്ങളിലുള്ള

പക്ഷികൾ എന്നിവയാൽ വൈവിധ്യമാർന്നതും; ഒരു കൂട്ടം ആഭരണങ്ങളാൽ അലങ്കരിച്ച ഭൂമിയുടെ ഉയർത്തിയ ഭുജം പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഗന്ധമാദനത്തിന്റെ ചരിവുകളിൽ, എല്ലാ ഋതുക്കളുടെയും പൂക്കളാൽ മനോഹരവും, മനസ്സിൽ പലതരം ചിന്തകൾ ഉതിർത്തുകൊണ്ടും, കാതുകളും കണ്ണുകളും മനസ്സും പുരുഷ കോകിലകളുടെ കുറിപ്പുകളാൽ മുഴങ്ങുന്ന പാടുകളിലേയ്ക്ക് തിരിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, സമാനതകളില്ലാത്ത പ്രൗഢിയുള്ളവൻ മുന്നോട്ട് പോയി. ഒപ്പം കറുത്ത തേനീച്ചകളുടെ മുഴക്കവും. കാട്ടിൽ ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ആനയെപ്പോലെ, അതിശക്തനായ ഒരാൾ എല്ലാ ഋതുക്കളുടെയും പൂക്കളിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന അപൂർവ ഗന്ധം ആസ്വദിച്ചു. പലതരം പൂക്കളുടെ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഗന്ധമാദനത്തിന്റെ ഇളംകാറ്റ് ഒരു പിതാവിന്റെ സ്പർശനം പോലെ തണുക്കുന്നു. അവന്റെ ക്ഷീണം നീങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ ദേഹത്ത് താഴേക്ക് നിന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഭീമൻ പുഷ്പങ്ങൾക്കായി യക്ഷന്മാരും ഗന്ധർവ്വന്മാരും സ്വർഗ്ഗീയരും ബ്രഹ്മർഷികളും അധിവസിക്കുന്ന പർവതത്തെ മുഴുവൻ നിരീക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. സപ്തച്ഛാദ മരത്തിന്റെ ഇലകളാൽ ഉരച്ച്, പുതിയ ചുവപ്പും കറുപ്പും വെളുപ്പും ധാതുക്കളാൽ അലങ്കരിച്ച, വിരലുകൾ കൊണ്ട് വരച്ച വിശുദ്ധ അങ്കികളുടെ വരകളാൽ അലങ്കരിച്ചതുപോലെ അദ്ദേഹം കാണപ്പെട്ടു. വശങ്ങളിൽ മേഘങ്ങൾ നീണ്ടുകിടക്കുന്നതിനാൽ, പർവ്വതം ചിറകുകൾ വിരിച്ച് നൃത്തം ചെയ്യുന്നതായി തോന്നി.ഉറവകളുടെ ഒഴുകുന്ന വെള്ളം കാരണം, അത് മുത്തുകളുടെ മാലകളാൽ അലങ്കരിച്ചതായി കാണപ്പെട്ടു. അതിൽ റൊമാന്റിക് ഗുഹകളും തോപ്പുകളും കാസ്കേഡുകളും ഗുഹകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്സരസ്സുകളുടെ വളകളുടെ മുഴക്കത്തിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്ന മികച്ച മയിലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കർദ്ദിനാൾ പോയിന്റുകളുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആനകളുടെ കൊമ്പുകളുടെ അവസാനം അതിന്റെ പാറക്കെട്ടുകളുടെ ഉപരിതലം ക്ഷയിച്ചു. നദികളിലെ വെള്ളം താഴേക്ക് വീഴുമ്പോൾ, പർവതത്തിന് വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതുപോലെ തോന്നി. കാറ്റാടി ദേവന്റെ കൃപയുള്ള ആ പുത്രൻ കളിയായും സന്തോഷത്തോടെയും തന്റെ ശക്തിയാൽ അസംഖ്യം ഇഴചേർന്ന വള്ളിച്ചെടികളെ തള്ളി നീക്കി മുന്നോട്ട് പോയി. വായിൽ പുല്ലുമായി കൗതുകത്തോടെ നായകൾ അവനെ നോക്കി. മുമ്പൊരിക്കലും ഭയം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അവർ പരിഭ്രാന്തരായി, ഓടിപ്പോയില്ല. തന്റെ പ്രണയാഭിലാഷം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതനായ പാണ്ഡുവിന്റെ യൗവന പുത്രനും, ധീരനും, സ്വർണ്ണ നിറത്തിലുള്ള തേജസ്സും ഉള്ളവനും; സിംഹത്തെപ്പോലെ ബലമുള്ള ശരീരം; ഭ്രാന്തൻ ആനയെപ്പോലെ ചവിട്ടി; ഒരു ഭ്രാന്തൻ ആനയുടെ ശക്തി കൈവശം; ഭ്രാന്തൻ ആനയുടേത് പോലെ ചെമ്പിച്ച കണ്ണുകൾ; ഒരു ഭ്രാന്തൻ ആനയെ പരിശോധിക്കാൻ കഴിവുള്ള അവൻ തന്റെ മനോഹരമായ കണ്ണുകളോടെ ഗന്ധമാദനത്തിന്റെ കാല്പനിക

വശങ്ങൾ വരച്ചുതുടങ്ങി; അതൊരു പുതുമയുള്ള സൗന്ദര്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

യക്ഷന്മാരുടെയും ഗന്ധർവന്മാരുടെയും ഭാര്യമാർ അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ അരികിൽ അദൃശ്യരായി ഇരുന്നു, വിവിധ ചലനങ്ങളോടെ മുഖം തിരിച്ച് അവനെ നോക്കി. വനത്തിലേക്ക് നാടുകടത്തപ്പെട്ട ദ്രൗപതിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച്, മനോഹരമായ ഗന്ധമാദനം കേൾക്കുമ്പോൾ, ദുര്യോധനൻ വരുത്തിയ പലതും വ്യത്യസ്തവുമായ ദുരിതങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഓർത്തു. അവൻ ചിന്തിച്ചു: "അർജ്ജുനൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നു, ഞാനും പുഷ്പങ്ങൾ വാങ്ങാൻ വന്നിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ സഹോദരൻ യുധിഷ്ഠിരൻ എന്തുചെയ്യും? തീർച്ചയായും, വാത്സല്യത്താലും അവരുടെ പരാക്രമത്തെ സംശയിച്ചും, യുധിഷ്ഠിരൻ നകുലനേയും സഹദേവനേയും നമ്മെ തേടി വരാൻ അനുവദിക്കില്ല. വീണ്ടും, എനിക്ക് എങ്ങനെ പൂക്കൾ ഉടൻ ലഭിക്കും?"

ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച്, ഭീമൻ പക്ഷികളുടെ രാജാവിനെപ്പോലെ, അവന്റെ മനസ്സും കാഴ്ചയും പർവതത്തിന്റെ മനോഹരമായ ഭാഗത്തേക്ക് ഉറപ്പിച്ചു. യാത്രയിൽ തന്റെ കരുതലുകൾക്കായി ദ്രൗപതിയുടെ വാക്കുകൾ, ഭീമസേനൻ, ശക്തിയും കാറ്റിന്റെ വേഗതയും സഹിച്ചു, മനസ്സും കാഴ്ചയും പർവതത്തിന്റെ പൂത്തുലഞ്ഞ ചരിവുകളിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ ചവിട്ടുപടിയിൽ ഭൂമിയെ വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ട് പോയി. വിഷുദിനത്തിൽ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റ് ഉണ്ടാക്കുന്നു; ആനക്കൂട്ടങ്ങൾ, സിംഹങ്ങൾ, കടുവകൾ, മാനുകൾ എന്നിവയെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും വലിയ മരങ്ങൾ പിഴുതെറിയുകയും ഇടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഒരു ആന പർവതത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറുന്നത് പോലെ, ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ ചെടികളെയും വള്ളിച്ചെടികളെയും കീറിമുറിക്കുന്നു. ഒരു മേഘം ഇടിമുഴക്കത്തോടെ വന്നതുപോലെ ഉഗ്രമായി അലറുന്നു. ഭീമന്റെ ആ ശക്തമായ ഗർജ്ജനം കേട്ട് ഉണർന്ന കടുവകൾ അവരുടെ മാളങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നു, മറ്റ് വനപാലകർ സ്വയം മറഞ്ഞു. ആകാശത്തിന്റെ ഗതികൾ ഭയത്തോടെ ചിറകിൽ ഉയർന്നു. മാൻ കൂട്ടങ്ങൾ തിടുക്കത്തിൽ ഓടി. പക്ഷികൾ മരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഓടി. സിംഹങ്ങൾ അവരുടെ മാളങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. ശക്തിയുള്ള സിംഹങ്ങൾ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണർന്നു. പോത്തുകൾ തുറിച്ചുനോക്കി. ഭയന്നുവിറച്ച ആനകൾ ആ തടി ഉപേക്ഷിച്ച് ഇണകളുമായി കൂടുതൽ വിശാലമായ വനമേഖലയിലേക്ക് ഓടി. പന്നികളും മാനുകളും സിംഹങ്ങളും എരുമകളും കടുവകളും

കുറുനരികളും മരത്തിലെ ഗവായകളും കൂട്ടത്തോടെ കരയാൻ തുടങ്ങി. റഡ്ഡി ഫലിതം, ഗല്ലിന്യൂൾസ്, താറാവുകൾ, കരന്ദവകൾ, പ്ലാവകൾ, തത്തകൾ, ആൺ കോകിലകൾ, ഹെറോണുകൾ എന്നിവ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി എല്ലാ ദിശകളിലേക്കും പറന്നു, ഇണകളാൽ പ്രേരിപ്പിച്ച ചില അഭിമാനികളായ ആനകളും ചില സിംഹങ്ങളും ആനകളും രോഷാകുലരായി. , ഭീമസേനന്റെ നേരെ പറന്നു. ഭയത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധ തെറ്റിയതിനാൽ, ഈ ഉഗ്ര മൃഗങ്ങൾ മൂത്രവും ചാണകവും പുറന്തള്ളുകയും വായ വിടർത്തിക്കൊണ്ട് ഉച്ചത്തിലുള്ള നിലവിളികൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, കാറ്റാടി ദേവന്റെ ശ്രേഷ്ഠനും സുന്ദരനുമായ പുത്രൻ, ശക്തനായ പാണ്ഡവൻ, തന്റെ ഭുജങ്ങളുടെ ശക്തിയെ ആശ്രയിച്ച്, ഒരു ആനയെ മറ്റൊരു ആനയെയും ഒരു സിംഹത്തെ മറ്റൊരു സിംഹത്തെയും കൊണ്ട് കൊല്ലാൻ തുടങ്ങി. ഭീമന്റെ ആക്രമണത്തിൽ സിംഹങ്ങളും കടുവകളും പുള്ളിപ്പുലികളും ഭയന്ന് ഉറക്കെ നിലവിളിക്കുകയും മൂത്രവും ചാണകവും പുറന്തള്ളുകയും ചെയ്തു. ഇവയെ നശിപ്പിച്ച ശേഷം, അതിശക്തനായ പാണ്ഡുവിന്റെ പുത്രൻ, തന്റെ ആർപ്പുവിളികളാൽ എല്ലാ വശങ്ങളും മുഴക്കിക്കൊണ്ട് വനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു.

അപ്പോൾ നീണ്ട കൈകളുള്ളവൻ ഗന്ധമാദനത്തിന്റെ ചരിവുകളിൽ അനേകായിരം യോജനയിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു വാഴവൃക്ഷം കണ്ടു. ഒരു ഭ്രാന്തൻ സിംഹത്തെപ്പോലെ, അവൻ പലതരം ചെടികൾ തകർത്തുകൊണ്ട് ആ മരത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. ഭീമൻ, ഒന്നിന് മുകളിൽ ഒന്നായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന അനേകം ഈന്തപ്പനകൾക്ക് തുല്യമായ ഉയരമുള്ള എണ്ണമറ്റ വാഴത്തടികൾ പിഴുതെറിഞ്ഞ് ബലം പ്രയോഗിച്ച് എല്ലാ വശങ്ങളിലേക്കും എറിഞ്ഞു. ഒരു ആൺസിംഹത്തെപ്പോലെ അഹങ്കരിച്ച് അവൻ ആർപ്പുവിളിച്ചു. അപ്പോൾ ഭീമാകാരമായ വലിപ്പമുള്ള എണ്ണമറ്റ മൃഗങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ, കുരങ്ങുകൾ, സിംഹങ്ങൾ, എരുമകൾ, ജലജീവികൾ എന്നിവയെ അവൻ കണ്ടുമുട്ടി. ഇവയുടെ നിലവിളികളാൽ എന്ത്, ഭീമന്റെ നിലവിളി കേട്ട്, മരത്തിന്റെ വിദൂര ഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും പോലും ഭയപ്പെട്ടു. മൃഗങ്ങളുടേയും പക്ഷികളുടേയും ആ കരച്ചിൽ കേട്ട് നനഞ്ഞ ചിറകുകളിൽ അസംഖ്യം ജലപക്ഷികൾ പൊടുന്നനെ ഉയർന്നു. വെള്ളമുള്ള ഈ പക്ഷികളെ കണ്ട് ഭീമൻ ആ വഴിക്ക് പോയി; വിശാലവും കാല്പനികവുമായ

ഒരു തടാകം കണ്ടു. ആഴമില്ലാത്ത ആ തടാകം, മൃദുവായ കാറ്റിൽ ഇളകിയാടുന്നതുപോലെ, തീരത്തെ സ്വർണ്ണ വാഴമരങ്ങളാൽ വിരിയുകയായിരുന്നു.താമരപ്പൂക്കളും താമരകളും നിറഞ്ഞ തടാകത്തിലേക്ക് ഉടൻ ഇറങ്ങി, അവൻ ഭ്രാന്തനായ ആനയെപ്പോലെ കാമഭ്രാന്തനായി കളിക്കാൻ തുടങ്ങി. വളരെ നേരം അവിടെ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അയാൾ മരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആ വനത്തിലേക്ക് വേഗത്തിൽ കടക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോൾ പാണ്ഡവൻ തന്റെ മുഴക്കത്തോടെ വീശിയടിക്കുന്ന തോട് തന്റെ സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് കാറ്റടിച്ചു. തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് തന്റെ കൈകളിൽ അടിച്ച്, ശക്തനായ ഭീമൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ എല്ലാ പോയിന്റുകളും മുഴക്കി. ഷെല്ലിന്റെ ശബ്ദങ്ങളാലും ഭീമസേനന്റെ ആർപ്പുവിളികളാലും അവന്റെ കൈകളുടെ പ്രഹരത്താൽ ഉണ്ടായ റിപ്പോർട്ടുകളാലും നിറഞ്ഞു, പർവതത്തിലെ ഗുഹകൾ മുഴങ്ങുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഇടിമുഴക്കം പോലെയുള്ള ആ ഉച്ചത്തിലുള്ള ഭുജങ്ങൾ കേട്ട്, ഗുഹകളിൽ ഉറങ്ങുന്ന സിംഹങ്ങൾ ശക്തമായ അലർച്ചകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. സിംഹങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് ഭയന്ന ആനകൾ ഘോരമായ ഗർജനം പുറപ്പെടുവിച്ചു, അത് മലയിൽ നിറഞ്ഞു.

ഹനുമാൻ ഭീമന്റെ പാത തടസ്സപ്പെടുത്തി

പുറപ്പെടുവിച്ച ആ ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ട്, ഭീമസേനൻ തന്റെ സഹോദരനാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, വാനരന്മാരുടെ തലവനായ ഹനുമാൻ, ഭീമന് നന്മ ചെയ്യണമെന്ന കാഴ്ചപ്പാടോടെ, സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള വഴി തടസ്സപ്പെടുത്തി. ഭീമൻ ആ വഴി കടന്നുപോകരുതെന്ന് കരുതി, ഭീമന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കായി ഹനുമാൻ ഇടുങ്ങിയ പാതയ്ക്ക് കുറുകെ, വാഴമരങ്ങളാൽ മനോഹരമാക്കി, അതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തി. ശാപമോ പരാജയമോ ഭീമൻ വരാതിരിക്കട്ടെ എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, വാഴത്തടിയിൽ പ്രവേശിച്ച്, വലിയ ശരീരമുള്ള ഹനുമാൻ, മയക്കത്താൽ വാഴമരങ്ങൾക്കിടയിൽ കിടന്നു. അവൻ അലറാൻ തുടങ്ങി, തന്റെ നീണ്ട വാൽ ചമ്മട്ടി, ഇന്ദ്രന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ദണ്ഡ് പോലെ ഉയർത്തി, ഇടിമുഴക്കം പോലെ മുഴങ്ങി. ചുറ്റും എല്ലാ വശത്തും, ഗുഹകളുടെ വായയിലൂടെയുള്ള പർവതങ്ങൾ പശു താഴുന്നതുപോലെ ആ ശബ്ദങ്ങൾ പ്രതിധ്വനിച്ചു. വാൽ ചമ്മട്ടിയുണ്ടാക്കിയ റിപ്പോർട്ടുകളാൽ അത് കുലുങ്ങുമ്പോൾ, കൊടുമുടികൾ ആടിയുലയുന്ന പർവതം ചുറ്റും

തകർന്നുതുടങ്ങി. ഭ്രാന്തൻ ആനകളുടെ ആ അലർച്ചയെ മറികടന്ന്, അവന്റെ വാൽ ശബ്ദം മലയുടെ വിവിധ ചരിവുകളിൽ പരന്നു.

ആ ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, ഭീമന്റെ ശരീരത്തിന്റെ താഴ്ച്ച നിലച്ചു; അവൻ ആ ശബ്ദങ്ങൾ തേടി ആ വാഴത്തടി നിരത്താൻ തുടങ്ങി. ആ കരുത്തുറ്റ ഭുജങ്ങളിൽ ഒന്ന്, ഉയരമുള്ള പാറക്കെട്ടിൽ, വാഴത്തടിയിൽ, കുരങ്ങൻ തലവനെ കണ്ടു. മിന്നൽ മിന്നൽ പോലെ പോലും അവനെ നോക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു; മിന്നൽ മിന്നൽ പോലെ ചെമ്പ് നിറമുള്ള: മിന്നൽ മിന്നലിന്റെ ശബ്ദത്തോടെ; മിന്നൽ മിന്നൽ പോലെ വേഗത്തിൽ നീങ്ങുന്നു; അവന്റെ ചെറിയ മാംസളമായ കഴുത്ത് അവന്റെ തോളിൽ താങ്ങി; അവന്റെ തോളുകൾ നിറഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി മെലിഞ്ഞ അരക്കെട്ട്. അവന്റെ വാൽ നീണ്ട മുടി കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു, അറ്റത്ത് അല്പം വളഞ്ഞ്, ഒരു ബാനർ പോലെ ഉയർത്തി. ഹനുമാന്റെ ശിരസ്സ് ചെറിയ ചുണ്ടുകളും ചെമ്പിച്ച മുഖവും നാവും ചുവന്ന ചെവികളും ചടുലമായ കണ്ണുകളും അരികിൽ മൂർച്ചയുള്ള നഗ്നമായ വെളുത്ത മുറിവുകളും കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഭീമൻ കണ്ടു. അവന്റെ തല പ്രകാശിക്കുന്ന ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ആയിരുന്നു; വായയ്ക്കുള്ളിൽ വെളുത്ത പല്ലുകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; അശോക പുഷ്പങ്ങളുടെ കൂമ്പാരം പോലെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മേനിയും. പൊൻവാഴ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ, അത്യുജ്ജ്വലമായ ഒരു തീജ്വാല പോലെ, തന്റെ പ്രസന്നമായ ശരീരവുമായി കിടക്കുന്നു. ഭീമാകാരമായ ആ വാനരൻ തലവൻ, ഹിമാലയം പോലെ കിടക്കുന്നത്, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പാതയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത് ഭീമൻ കണ്ടു. ആ മഹാവനത്തിൽ ഏകനായി നിൽക്കുന്നത് കണ്ട്, നീണ്ട കരങ്ങളുള്ള, നിർഭയനായ കായികാഭ്യാസിയായ ഭീമൻ, ദ്രുതഗതിയിലുള്ള കുതിച്ചുചാട്ടത്തോടെ അവനെ സമീപിച്ചു, ഇടിമുഴക്കം പോലെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ഒരു നിലവിളി പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഭീമന്റെ ആ നിലവിളി കേട്ട് മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും എല്ലാം പരിഭ്രാന്തരായി.

എന്നാൽ, ശക്തനായ ഹനുമാൻ, ഭാഗികമായി കണ്ണുതുറന്ന്, അവഗണനയോടെ, ലഹരിയിൽ ചുവന്ന കണ്ണുകളോടെ, ഭീമനെ നോക്കി. എന്നിട്ട് പുഞ്ചിരിയോടെ അവനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹനുമാൻ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ രോഗിയായതിനാൽ ഞാൻ മധുരമായി ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ ഉണർത്തുന്നത്? നിങ്ങൾക്ക് യുക്തി

ഉള്ളതുപോലെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും ദയ കാണിക്കണം. ജന്തുവർഗത്തിൽ പെട്ടവരായ നാം പുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരാണ്. എന്നാൽ യുക്തിസഹമായതിനാൽ മനുഷ്യർ സൃഷ്ടികളോട് ദയ കാണിക്കുന്നു. പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ന്യായബോധമുള്ളവർ ശരീരത്തെയും സംസാരത്തെയും ഹൃദയത്തെയും ഒരുപോലെ മലിനമാക്കുന്നതും സദ്ഗുണത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതുമായ പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്? പുണ്യമെന്തെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; അതിനാൽ, അജ്ഞതയിൽ നിന്നും ബാലിശതയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ താഴ്ന്ന മൃഗങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. പറയൂ, നിങ്ങൾ ആരാണ്, എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ മനുഷ്യത്വവും മനുഷ്യത്വവുമില്ലാത്ത കാട്ടിലേക്ക് വന്നത്? നിങ്ങൾ ഇന്ന് എവിടെ പോകുമെന്ന് കൂടി പറയുക. കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകുക അസാധ്യമാണ്. താഴെയുള്ള കുന്നുകൾ അപ്രാപ്യമാണ്. സന്യാസം അനുഷ്ഠിച്ച് ലഭിച്ച വഴിയെ സംരക്ഷിക്കുക, ആ സ്ഥലത്തേക്ക് ഒരു വഴിയുമില്ല. ഇതാണ് സ്വർഗീയരുടെ പാത; അത് മനുഷ്യർക്ക് ഒരിക്കലും കടന്നുപോകാനാവില്ല. ദയയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കേണമേ. നിങ്ങൾക്ക് ഈ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിരമിക്കുക. ഇന്ന് നിങ്ങളെ ഈ സ്ഥലത്തേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. എന്റെ വാക്കുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഇവിടെ വിശ്രമിക്കുകയോ, പഴങ്ങളും വേരുകളും കഴിച്ച്, അംബ്രോസിയ പോലെ മധുരമുള്ളതും, വെറുതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടരുത്."ബുദ്ധിമാനായ വാനരപ്രമാണിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട്, വീരനായ ഭീമൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: "നീ ആരാണ്? എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഒരു കുരങ്ങിന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ചത്? നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നത് ബ്രാഹ്മണരുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ക്ഷത്രിയനാണ്. അവൻ കുരു വംശത്തിലും ചന്ദ്രശേഖരത്തിലും പെട്ടവനാണ്, കുന്തി തന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ വഹിച്ചു, പാണ്ഡുവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളാണ്, കാറ്റാടിദേവന്റെ നീരുറവയാണ്, ഭീമസേനൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.കുരുവീരന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഹനുമാൻ പുഞ്ചിരിച്ചു, കാറ്റാടി ദേവനായ ഹനുമാന്റെ പുത്രൻ ഭീമസേനന്റെ ആ സന്തതിയോട് പറഞ്ഞു: "ഞാനൊരു വാനരനാണ്, നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വഴി ഞാൻ അനുവദിക്കില്ല. ഉപേക്ഷിച്ച് മടങ്ങുന്നതാണ് നല്ലത്. നിങ്ങൾ നാശത്തെ

അഭിമുഖീകരിക്കുന്നില്ലേ?അപ്പോൾ ഭീമസേനൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. “മറ്റെന്തെങ്കിലും നാശത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നില്ല, ഹേ കുരങ്ങേ! എനിക്ക് പാസേജ് തരൂ. എഴുന്നേൽക്കൂ! എന്റെ കൈകളിലെ ദുഃഖത്താൽ വരരുത്.

ഹനുമാൻ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് എഴുന്നേൽക്കാൻ ശക്തിയില്ല; ഞാൻ അസുഖത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ പോകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ മറികടന്ന് പോകണോ? ”

ഭീമൻ പറഞ്ഞു: “സ്വത്തുക്കളുടെ പരമാത്മാവ് ശൂന്യത ശരീരമാകെ വ്യാപിക്കുന്നു. അറിവ് കൊണ്ട് മാത്രം അറിയാവുന്ന അവനെ എനിക്ക് അവഗണിക്കാനാവില്ല. അതിനാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ മറികടക്കുകയില്ല. ആരിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് എന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഹനുമാൻ സമുദ്രത്തിന് മുകളിലൂടെ കടന്നുപോയതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെയും പർവതത്തിന്റെയും മുകളിലൂടെ ചാടുമായിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഹനുമാൻ പറഞ്ഞു, “ആരാണ് സമുദ്രത്തിന് മുകളിലൂടെ കടന്നുവന്ന ആ ഹനുമാൻ? ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ ബന്ധപ്പെടുക. ”ഭീമൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “അവൻ എന്റെ സഹോദരനാണ്, എല്ലാ പൂർണ്ണതയിലും മികച്ചവനാണ്, ബുദ്ധിയും മനസ്സും ശരീരവും ഒരുപോലെ ശക്തനാണ്. രാമായണത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായ വാനരന്മാരുടെ തലവനാണ് അദ്ദേഹം. രാമന്റെ രാജ്ഞിക്ക് വേണ്ടി, ആ വാനരരാജാവ് ഒരു കുതിച്ചുചാട്ടത്തിൽ നൂറു യോജനയിലധികം നീളമുള്ള സമുദ്രം കടന്നു. ആ ശക്തൻ എന്റെ സഹോദരനാണ്. ഊർജത്തിലും ശക്തിയിലും വീര്യത്തിലും പോരാട്ടത്തിലും ഞാൻ അവനു തുല്യനാണ്. നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിവുണ്ട്. അതിനാൽ എഴുന്നേൽക്കുക. ഒന്നുകിൽ എനിക്ക് ഒരു വാചകം നൽകുക അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ എന്റെ കഴിവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക. എന്റെ കൽപ്പന നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ യമന്റെ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് അയക്കും.”അപ്പോൾ അവൻ ശക്തിയാൽ മത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതും, തന്റെ ഭുജങ്ങളുടെ ശക്തിയിൽ അഭിമാനിക്കുന്നതും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഹനുമാൻ, അവന്റെ ഹൃദയത്തെ കടിച്ചുകീറി, താഴെപ്പറയുന്ന

വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു: "നീ പശ്ചാത്തപിക്കൂ! പ്രായത്തിന്റെ ഫലമായി എനിക്ക് എഴുന്നേൽക്കാൻ ശക്തിയില്ല. എന്നോട് ദയനീയമായി, എന്റെ വാൽ മാറ്റിവെച്ച് നീ പോകണോ.ഹനുമാൻ ഇപ്രകാരം അഭിസംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ, ഭീമൻ തന്റെ ഭുജബലത്തിൽ അഹങ്കരിച്ചു, അവനെ ഊർജസ്വലനായ ഒരുവനായി കണക്കാക്കി, "വാൽ മുറുകെ പിടിച്ച്, ശക്തിയും പ്രതാപവും ഇല്ലാത്ത ഈ വാനരനെ ഞാൻ അയക്കുമോ? യമയുടെ പ്രദേശം." അവിടെ, ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അവൻ ഇടത് കൈകൊണ്ട് വാലിൽ ചെറുതായി പിടിച്ചു; പക്ഷേ ആ കുരങ്ങിന്റെ വാൽ ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നിട്ട് ഇന്ദ്രന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം വളർത്തിയ തൂണിനോട് സാമ്യമുള്ള അത് രണ്ട് കൈകളാലും വലിച്ചു. അപ്പോഴും ശക്തനായ ഭീമന് തന്റെ ഇരുകൈകളും കൊണ്ട് വാൽ ഉയർത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ പുരികങ്ങൾ ചുരുങ്ങി, അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഉരുട്ടി, അവന്റെ മുഖം ചുളിവുകളായി ചുരുങ്ങി, അവന്റെ ശരീരം വിയർപ്പുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു; എന്നിട്ടും ഉയർത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രയത്നിച്ചിട്ട്, വാൽ ഉയർത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവൻ കുരങ്ങിന്റെ അരികിലെത്തി, നാണം കലർന്ന മുഖത്തോടെ നിന്നു. കുന്തിയുടെ പുത്രൻ കൈകൾ ചേർത്തു വണങ്ങി ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു: "കുരങ്ങന്മാരിൽ പ്രധാനികളേ, അനുതപിക്കൂ! എന്റെ പരുഷമായ വാക്കുകൾ എന്നോട് ക്ഷമിക്കേണമേ. നിങ്ങൾ ഒരു സിദ്ധനോ, അതോ ദേവനോ, ഗന്ധർവ്വനോ, അതോ ഗുഹ്യകനോ? ആകാംക്ഷയോടെ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നു. കുരങ്ങിന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ച നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് എന്നോട് പറയൂ, അത് രഹസ്യമല്ലെങ്കിൽ, എനിക്ക് അത് നന്നായി കേൾക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ. ഒരു ശിഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ഞാൻ നിന്നോട് അഭയം തേടുന്നു.

<u>കല്യാണസൗഗന്ധികം ആട്ടക്കഥ</u>

രചന:കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ

കോട്ടയത്തു തമ്പുരാന്റെ ഏറ്റവും ജനപ്രിയമായ കഥകളിയാണ് കല്യാണസൗഗന്ധികം. പ്രണയിനിയുടെ അഭീഷ്ടം നിറവേറ്റാനായി ഒരു പൂവുതേടി നായകൻ യാത്രയാവുന്ന കഥാതന്തുവിന്റെ സൗന്ദര്യം, അവതരണത്തിലെ സങ്കേതലാവണ്യം എന്നിവയെല്ലാം ഇതിനു കാരണമാകാം. സൗഗന്ധികകഥ പല കേരളീയകലാരൂപങ്ങളിലും സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.മാണി നീലകണ്ഠകവിയുടെ കല്യാണസൗഗന്ധികം വ്യായോഗമാണ് കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആദ്യത്തെ സൗഗന്ധികകൃതി. കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ തുള്ളലായും മറ്റനേകം ദൃശ്യകലാരൂപങ്ങളായും സൗഗന്ധികകഥ കേരളീയമനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാർത്തികതിരുനാൾ ഇതേ പേരിൽ മറ്റൊരു ആട്ടക്കഥ കൂടി രചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് പ്രചാരത്തിലായില്ല.

മഹാഭാരതത്തിൽ ഈ കഥയുടെ പേര് 'സൗഗന്ധികാഹരണം' എന്നാണ്. കല്യാണസൗഗന്ധികം എന്ന മനോഹരനാമധേയം തന്നെ നൽകപ്പെട്ടത് നീലകണ്ഠകവിയുടെ കല്യാണസൗഗന്ധികം വ്യായോഗത്തോടെയാണ്. കല്യാണകരമായ സൗഗന്ധികപുഷ്പത്തിന്റെ കഥ എന്നോ കല്യാണകൻ എന്ന ഗന്ധർവ്വൻ കഥാപാത്രമായി വരുന്ന കൃതി എന്നോ കല്യാണസൗഗന്ധികമെന്ന വാക്കിന് നിഷ്പത്തി പറയാം.

നീലകണ്ഠകവിയുടെ കൽപ്പനകളെ ഉചിതമായി സ്വാംശീകരിച്ചും, അപൂർവ്വസുന്ദരങ്ങളായ കൽപ്പനാചാതുരികൾ നിർമ്മിച്ചും ആണ് കോട്ടയത്തു തമ്പുരാൻ സൗഗന്ധികരചന സാക്ഷാത്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു യുഗങ്ങളെ ഉല്ലംഘിയ്ക്കുന്ന സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ കഥയായി തമ്പുരാൻ സൗഗന്ധികത്തെ വായിച്ചെടുക്കുന്നു. ഇരുവർക്കുമിടയിൽ അവരുടെ വാൽസല്യനിധിയായ പിതാവിന്റെ – വായുദേവന്റെ അദൃശ്യസാനിദ്ധ്യവും ഉണ്ട്. പ്രണയസല്ലല്പം ചെയ്യുന്ന ഭീമസേനനും പാഞ്ചാലിയ്ക്കും ഇടയിൽ സൗഗന്ധികപുഷ്പം കൊണ്ടുവന്നിടുന്നതു തന്നെ 'വാൽസല്യനിധിയായ കാറ്റ്' ആണ്. മിക്കവാറും എല്ലാ പദങ്ങളിലും 'കാറ്റ്' എന്നർത്ഥം വരുന്ന സംജ്ഞകളുടെ സാനിദ്ധ്യമുണ്ട്. സൗഗന്ധികപുഷ്പം തേടി ഗന്ധമാദനതാഴ്വരകളിലൂടെ യാത്രയാവുന്ന ഭീമസേനൻ " സുന്ദരിയായ പാഞ്ചാലിയുടെ ചടുലചാരുകടാക്ഷങ്ങളെ" പാഥേയമാക്കി ആണ് പോകുന്നത്. മനോഹരമായ കാവ്യബിംബങ്ങളെക്കൊണ്ടും

രചനാസൗഷ്ഠവം കൊണ്ടും അനുഗൃഹീതമായ ആട്ടക്കഥയാണ് കല്യാണസൗഗന്ധികം. നാടകത്തിന്റെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളും ഒരു ധ്യാനരീതിയിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യം, ഭീമനും ഭാര്യയായ പാഞ്ചാലിയും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു റൊമാന്റിക് രംഗം. പാണ്ഡവ രാജകുമാരന്റെ ആദ്യ 30 മിനിറ്റ് കൊറിയോഗ്രാഫി ആകർഷണീയമായി തിരക്കില്ലാത്തതാണെങ്കിൽ, കാട്ടിലെ കഥ ഹ്രസ്വമായെങ്കിലും ആശയം ആവർത്തിക്കുന്നു. അത് വാനരദേവൻ തപസ്സിലിരിക്കുന്ന രണ്ടാം ഭാഗത്താണ്. ഭക്തന്റെ നിശ്വാസങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പിറുപിറുക്കുന്ന താളാത്മക ചുരുളുകൾ ഒഴിവാക്കി നിശബ്ദതയിൽ അടിക്കുന്ന നിശ്ചലമായ ഒരു ഭാവമാണിത്.

ഹനുമാൻ തന്റെ നിശബ്ദത തകർന്നതായി കാണുന്നു. അപ്രതീക്ഷിതമായി. ഉയർന്ന വൈബ്രൻസി മുദ്രകളിലൂടെ കാരണങ്ങളിലേക്കുള്ള ഒരു സ്വയം തിരച്ചിൽ എഴുതുന്നു. ഒരു അധിനിവേശം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് രാമഭക്തൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു, തന്റെ മനോഹരമായ പ്രദേശത്തെ സമീപിക്കുന്നത് ഭീമനാണ്. തുടർന്നുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ നാടകീയമാണ്: ക്ലബ്ബ് കൈവശമുള്ള ഭീമൻ തന്റെ വഴിയിൽ നിന്ന് ‘ഒരു കുരങ്ങിനെ’ പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, പക്ഷേ പരാജയപ്പെടുന്നു. ഹനുമാൻ ഉടൻ തന്നെ തന്റെ വ്യക്തിത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, തലകറങ്ങുന്ന ഇളയ അർദ്ധസഹോദരൻ സന്തോഷത്തോടെ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. അവർ കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും പിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു, തന്റെ ഭാര്യയെ മോഹിപ്പിച്ച സുഗന്ധമുള്ള പൂക്കൾ എവിടെ കണ്ടെത്താമെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള മാർഗനിർദേശം ഭീമന് ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചു.

കഥകളിയുടെ ക്ലാസിക്കിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന ഘടകങ്ങളുടെ സവിശേഷമായ മിശ്രിതത്തിന് പേരുകേട്ട കഥയാണ് കല്യാണസൗഗന്ധികം. അതിന്റെ സംസ്കൃത സാന്ദ്രമായ സാഹിത്യത്തിന്റെ സമ്പന്നത, വേഗത കുറഞ്ഞതും വേഗതയേറിയതുമായ നൃത്തങ്ങൾ, പ്ലോട്ടുകളിലെ ട്വിസ്റ്റുകൾ, പശ്ചാത്തല സ്കോറുകളുടെ ചൈതന്യം എന്നിവ കലാക്ഷേത്ര

ഫൗണ്ടേഷന്റെ 67-ാമത് വാർഷിക കലോത്സവത്തിൽ 2020 മാർഗഴി ആഘോഷങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

ഡിസംബർ 22ലെ പരിപാടി 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലബാറിലെ കോട്ടയം തമ്പുരാന്റെ കൃതിയുടെ അവതരണ ചൈതന്യം നിലനിർത്തി. 13-അധ്യായങ്ങളുള്ള നാടകത്തിൽ നിന്ന് കാനോനികമായി ഒറ്റരാത്രികൊണ്ട് നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന രണ്ട് ജനപ്രിയ രംഗങ്ങൾ ഷോ തിരഞ്ഞെടുത്തു, 140 മിനിറ്റിനുള്ളിൽ നൃത്ത-തീയറ്ററിന്റെ ചില കേന്ദ്ര സവിശേഷതകൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു.കേദാരഗൗള ആലാപനവും ശ്ലോകവും കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിന്റെ മഹത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്ക് വഴിയൊരുക്കി. ശങ്കരാഭരണം-രാഗപദം എട്ട്-അടികളുള്ള ചെമ്പട താളമായി സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ചക്രം നാലിരട്ടിയായി വികസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു – കർണാടക സംഗീതത്തിലെ നാളുകളി പോലെ. 'പാഞ്ചലരാജ തനയെ' എന്ന പ്രണയ-പോഷക വാക്യങ്ങൾ ഒരു മഹത്തായ വാസ്തുവിദ്യയെ രൂപപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കുന്ന ഈ സാങ്കേതികത പ്രത്യേകിച്ച് വേഗത കുറഞ്ഞ വേഗത ഉറപ്പാക്കുന്നു.

കഥകളിയുടെ മുഖ്യധാരാ കല്ലുവഴി ശൈലിയുടെ വ്യാകരണപരമായ മഹത്വം അനാവരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് കലാമണ്ഡലം ബാലസുബ്രഹ്മണ്യൻ വെല്ലുവിളിയെ ലാവണ്യത്തോടെ നേരിട്ടു. അത് കൈ ആംഗ്യങ്ങളുടെ പ്രൊഫൈലായാലും, അമൂർത്തമായ ചുഴിപ്പ് ചലനങ്ങളെ നിർവചിക്കുമ്പോൾ വായുവിലെ ശിരോവസ്ത്ര സ്ക്രിപ്റ്റുകളുടെ വളവുകളായാലും, മുഖഭാവങ്ങളിലെ സംയമനം ആയാലും – അതിൽ ഭൂരിഭാഗവും അഞ്ച് പതിറ്റാണ്ടുകളുടെ അനുഭവപരിചയമുള്ള ഒരു മാസ്റ്ററെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചക്കാരന്റെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊത്ത് ഉയർന്നു.

തീർച്ചയായും, സായാഹ്നത്തിലെ മൂന്ന് നർത്തകികൾക്കും ശുദ്ധമായ ശരീരഭാഷ സാധാരണമായിരുന്നു. യുവാവായ കലാമണ്ഡലം ആദിത്യൻ പാഞ്ചാലിയുടെ ഭീരുത്വം നിലനിർത്തി, അത് തന്റെ ഭർത്താവ് കൂടുതൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിച്ച സൗഗന്ധിക പുഷ്പത്തിന്റെ ആർദ്രതയ്ക്ക് അനുയോജ്യമാണ്. മധ്യവയസ്കനായ

പീശപ്പിള്ളി രാജീവൻ ഹനുമാൻ എന്ന നിലയിൽ 'കാറ്റിനെ' ഒരു ലീറ്റ്മോട്ടിഫായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, വായു ഭീമന്റെയും ആത്മീയ പിതാവാണ്. നാടകത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ മതിയായ അളവിൽ സ്വാഭാവിക അഭിനയം സാഹോദര്യസൗഹൃദത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഒരു ആചാരപരമായ വിരുന്നിന്റെ അവസാന വിഭവമായി സേവിക്കുന്ന മധുരപലഹാരങ്ങൾ പോലെ.

നെടുമ്പള്ളി രാംമോഹൻ ആങ്കർ വോക്കലിസ്റ്റായി തന്റെ ഷെഡ്യൂൾ കീപ്പിംഗ് കഴിവുകൾ നന്നായി പ്രകടിപ്പിച്ചു, അതേസമയം സദനം ജ്യോതിഷ്ബാബു ഉയർന്ന രജിസ്റ്ററുകളിൽ നന്നായി തിളങ്ങി. സദനം അക്കാദമി ബാച്ച്-മേറ്റ്സും സഹപ്രവർത്തകരുമായ രാമകൃഷ്ണനും (ചെണ്ട) ദേവദാസും (മദ്ദളം) അനായാസമായി പരിശീലിച്ചു. കലാമണ്ഡലം സതീശന്റെ മേക്കപ്പ് വൈദഗ്ധ്യം പുരുഷ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഭംഗിയുള്ള മുഖഭാവങ്ങളിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. ഗ്രീൻറൂം അസിസ്റ്റന്റുമാരായ സദനം ശ്രീനിവാസനും വിവേകും ഫ്ലോർ മാനേജർമാരായി ഇരട്ടിയായി.

തത്സമയ സ്ട്രീമിംഗ് സമയത്ത് ക്യാമറ ആംഗിളുകൾ നല്ല തയ്യാറെടുപ്പ് ജോലികൾ സൂചിപ്പിച്ചു. ഇടത്തരം ഷോട്ടുകളുടെയും ക്ലോസപ്പുകളുടെയും സമന്വയം കാഴ്ചയെ മനോഹരമാക്കി.

കല്യാണസൗഗന്ധികം' ഭരതനാട്യത്തിൽ പറയുന്നത്

കാലയസൗഗന്ധികം തേടിയുള്ള ഭീമസേനന്റെ കഥ പറയുന്ന വയലാർ രാമവർമയുടെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ കവിതകളിലൊന്ന് ഇപ്പോൾ ഭരതനാട്യത്തിൽ ഒരു പുനരാഖ്യാനം കണ്ടെത്തുന്നു. കവിത ഒരു 'നൃത്ത

നാടകം’ ആയി അവതരിപ്പിക്കില്ല, മറിച്ച് പരമ്പരാഗത ക്ലാസിക്കൽ ഭരതനാട്യം ശൈലിയിലാണ്. ദ്രൗപതിയെ പൊതിഞ്ഞ നിഗൂഢമായ പരിമളത്തിൽ ആകൃഷ്ടയായി തുടങ്ങുന്ന കവിതയിൽ നിന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്ത വരികൾ 18 മിനിറ്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള അവതരണത്തിലുണ്ടാകും. ഒരു നിർഭാഗ്യവതിയായ ഭീമ പിന്നീട് അവൾക്കായി പുഷ്പം നേടാനായി പുറപ്പെടുന്നു, കവിത ഹനുമാനുമായുള്ള അവന്റെ വിചിത്രമായ കൂടിക്കാഴ്ചയെ വിവരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ യുവജനോത്സവങ്ങളിൽ പരിചിതമായ മുഖമായിരുന്ന രഞ്ജിത കൊല്ലത്തെ വെള്ളിനെല്ലൂർ സ്വദേശിയാണ്, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. കലാമണ്ഡലം സത്യഭാമയിൽ നിന്നാണ് ഭരതനാട്യം പഠിച്ചത്. ചങ്ങനാശ്ശേരി മാധവൻ നമ്പൂതിരി വരികൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തി പാരായണം ചെയ്തു. രണ്ടു മാസമെടുത്താണ് ഈ രചന വേദിയിൽ ഒരുക്കിയത്. വൈപ്പിൻ സതീഷ് മൃദംഗത്തിലും സുന്ദര് രാജൻ വീണയിലും കൈപ്പട്ടൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ വയലിനിലും അണിനിരക്കും.

<u>ഓട്ടൻതുള്ളൽ</u>

എ ഡി പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കലക്കത്ത് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ എന്ന മഹാനായ കലാകാരന്റെ ആശയമായി കേരളത്തിൽ രൂപപ്പെട്ട ഒരു

സ്റ്റേജ് കലാരൂപമാണ് തുള്ളൽ . കേരളത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിലും ഇന്ത്യയുടെ ക്ലാസിക്കൽ ഭാഷയായ സംസ്കൃതത്തിലും ഗാനരചയിതാപരമായ ഉള്ളടക്കങ്ങളുടെ വാക്കാലുള്ള ആവിഷ്കാരം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഏകാംഗ നൃത്തരൂപമാണിത്. അതിന്റെ ശേഖരം ഇതിഹാസ കഥകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, കൂടാതെ വരേണ്യവർഗവും സാധാരണക്കാരും ആസ്വദിക്കുന്ന ധാരാളം ആക്ഷേപഹാസ്യങ്ങളും തമാശകളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സമകാലിക കാര്യങ്ങളുമായി സമാന്തരമായി വരയ്ക്കാനും അങ്ങനെ പ്രേക്ഷകരുമായി സംവദിക്കാനും കലാകാരന്മാർക്ക് നവീകരിക്കാൻ മതിയായ സ്കോപ്പുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ തിന്മകളെ തിരിച്ചറിയുകയും തുറന്നുകാട്ടുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ഈ പ്രകടന വിഭാഗത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

മുഖഭാവങ്ങളും കൈമുദ്രകളും ശൈലീകൃതമായ പാദസരവും തുള്ളലിന്റെ ശരീരഭാഷയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ശരീരഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ കേരളത്തിലെ മറ്റ് രണ്ട് ജനപ്രിയ പ്രകടന വിഭാഗങ്ങളായ കഥകളി , കൃഷ്ണനാട്ടം എന്നിവയെ അടുത്ത് പിന്തുടരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ രൂപങ്ങളിൽ നർത്തകി-കലാകാരന്മാർ വിഷയ ഉള്ളടക്കങ്ങളൊന്നും വാക്കാൽ നിർവചിക്കുന്നില്ല, തുള്ളൽ കലാകാരന്മാർ ചെയ്യുന്നു. തുടർച്ചയായ ശരീരചലനങ്ങളും വാക്കാലുള്ള റെൻഡറിംഗും രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂർ ഒരുമിച്ച് നടക്കുന്നതിനാൽ തുള്ളൽ അവതാരകന്റെ ഭാഗത്ത് അഗാധമായ സ്റ്റാമിനയും ദൃഢതയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പലപ്പോഴും ഒരു തുള്ളൽ കലാകാരന് പരസ്പരം അകലെയുള്ള സ്റ്റേജുകളിൽ ദിവസത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ തവണ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ഗായകനും താളവാദ്യക്കാരനും ഓർക്കസ്ട്ര പിന്തുണ നൽകുന്നു.

ഗായകൻ ഒരു ജോടി ചെറിയ കൈത്താളങ്ങൾ (കുഴിതാളം) വായിക്കുന്നു) കൂടാതെ താളവാദ്യക്കാരൻ മൃദംഗം വായിക്കുന്നു . മ്യൂസിക്കൽ ട്യൂണുകളും റിഥമിക് സ്കെയിലുകളും കേരളത്തിലെ നാടക ശൈലിയിൽ നിന്നുള്ളവയാണ്. സർവ്വശക്തന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ

പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എണ്ണവിളക്കിന് മുന്നിൽ കലാകാരന്മാർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മനയോല (മഞ്ഞ), ചായില്ല്യം (ചുവപ്പ്), നീലം (നീല), മഷി (കറുപ്പ്) എന്നിവ വെളിച്ചെണ്ണയിലോ വെള്ളത്തിലോ കലർത്തിയ നാടൻ പിഗ്മെന്റുകളാണ് തുള്ളൽ കലാകാരന് തന്റെ മുഖത്തെ മേക്കപ്പിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അവൻ പ്രത്യേകമായി സംസ്കരിച്ച പുഷ്പ പദാർത്ഥം താഴത്തെ കണ്പോളകളിലേക്ക് തിരുകുന്നു, അത് കണ്ണുകൾ ചുവപ്പായി മാറുന്നു. ഇത് സൗന്ദര്യാത്മക വർണ്ണ സംവേദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കണ്ണുകളെ തണുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സീതാംഗം, ഓട്ടൻ , പറയൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത പ്രകടനരീതികൾ തുള്ളലിന് അറിയാം . ഇളം തെങ്ങിന്റെ ഇലകൾ, സ്വർണ്ണ മുത്തുകൾ, അരയ്ക്ക് ചുറ്റും വീതിയേറിയ വെള്ളയും ചുവപ്പും ഉള്ള കോട്ടൺ ഫ്ലാപ്പുകൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് പുതുതായി നിർമ്മിച്ച അലങ്കാരങ്ങൾ സീതാംഗനുണ്ട് . ഓട്ടൻ _ഫെസ്റ്റിവലിൽ കാണിക്കുന്ന ശൈലി, ഈന്തപ്പന ഇലകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഇളം മരം, സ്വർണ്ണ ഫോയിൽ, കണ്ണാടികൾ, സ്വർണ്ണ മുത്തുകൾ, കമ്പിളി നാരുകൾ എന്നിവ കൊണ്ടാണ് ഇതിന്റെ വർണ്ണാഭമായ ആഭരണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കല്യാണം സൗഗന്ധികം തുള്ളലിന് കുഞ്ഞൻ നമ്പ്യാരുടെ ആദ്യ തിരക്കഥയാണ് കല്യാണ സൗഗന്ധികം . വാനരദേവനായ ഹനുമാൻ തന്റെ സഹോദരൻ രണ്ടാനച്ഛൻ ഭീമനെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ജനപ്രിയ മഹാഭാരത എപ്പിസോഡ് ഇത് വിവരിക്കുന്നു. ദ്രൗപതിയുടെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം, അവളുടെ ഭർത്താവ്, പാണ്ഡവരിൽ ഏറ്റവും ശക്തനായ ഭീമൻ, സുഗന്ധമുള്ള സൗഗന്ധിക പുഷ്പങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നു. മരങ്ങൾ കുറ്റിച്ചെടികളും എല്ലാത്തരം ഔഷധസസ്യങ്ങളും നിബിഡമായ കടലീവനത്തിന്റെ കാട്ടിലേക്ക് അവൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. പക്ഷികളും വവ്വാലുകളും കഴുകന്മാരും ഇരുട്ടിലൂടെ പറക്കുന്നു. ഭീമൻ തന്റെ ഗദകൊണ്ട് പാറകൾ തകർത്തും കൂറ്റൻ മരങ്ങൾ കീറിമുറിച്ചും മുന്നോട്ട് പോകുന്നു. ആരാണ് ഈ കാടിനെ ഇത്രയധികം സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം അത്ഭുതപ്പെടുന്നു.

ഈ കാടിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് ഹനുമാൻ ധ്യാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു, പ്രകൃതിയുടെ ശാന്തത നിറഞ്ഞ തന്റെ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് ആരോ വന്ന് അസ്വസ്ഥനാകുമ്പോൾ ഹനുമാൻ. അത് തന്റെ ശക്തനായ അനുജൻ ഭീമനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം അവനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. വൃദ്ധനായ ഒരു കുരങ്ങന്റെ രൂപത്തിൽ ഹനുമാൻ പാതയ്ക്ക് കുറുകെ കിടക്കുന്നു. കുരങ്ങൻ തന്റെ വഴി തടയുന്നത് കണ്ട ഭീമൻ അവനോട് അരികിലേക്ക് മാറാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. തനിക്ക് അതിന് കഴിയില്ലെന്ന് ഹനുമാൻ ഭീമനോട് പറയുന്നു. ഒരു നീണ്ട വാക്ക് യുദ്ധം നടക്കുന്നു. തന്റെ സഹോദരനായ ഹനുമാനോടുള്ള ബഹുമാനം കൊണ്ടാണ് താൻ വൃദ്ധനായ കുരങ്ങിനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കാത്തതെന്ന് ഭീമൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആഗ്രഹം പൂർത്തീകരിക്കാൻ, അതിന്റെ ഉറവിടം അറിയാതെ കുറച്ച് പൂക്കൾ വാങ്ങാൻ പുറപ്പെട്ട ഭീമന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ഹനുമാൻ പരിഹസിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഹനുമാൻ അവനോട് പറയുന്നു, ഭീമൻ തന്റെ വാൽ ചലിപ്പിക്കാൻ ദയയോടെ ഗദ ഉപയോഗിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകാം. ഭീമന് അതിന് കഴിയില്ല, കുരങ്ങിന്റെ വാൽ ചലിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അവന്റെ ഗദ ഏതാണ്ട് തകർന്നു. അവന്റെ ഈഗോ മുഴുവൻ തകർന്നിരിക്കുന്നു. ഹനുമാൻ തന്റെ ഐഡന്റിറ്റി വെളിപ്പെടുത്തുകയും കുബേരന്റെ ദിവ്യ കുളത്തിൽ എങ്ങനെ എത്തിച്ചേരാമെന്നും അവിടെ നിന്ന് തനിക്ക് ശേഖരിക്കാമെന്നും വിശദീകരിക്കുന്നു.

സൗഗന്ധിക പൂക്കൾ. ഹനുമാന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങിയ ശേഷം ഭീമൻ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് അവധിയെടുത്തു. കുബേരന്റെ കുളത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാവൽക്കാരെ അവൻ പരാജയപ്പെടുത്തി പൂക്കൾ ശേഖരിക്കുന്നു. മടങ്ങിയെത്തിയ അദ്ദേഹം തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ യുധിഷ്ഠിരനെ എല്ലാ വിനയത്തോടെയും വണങ്ങുകയും തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യക്ക് പൂക്കൾ കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് തുള്ളലിൽ കഥയുടെ വിശദീകരണം.

ഉപസംഹാരം

അഭിമാനമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് അഹങ്കാരം തീരെയില്ലാതെ ജീവിക്കാനും മറ്റുള്ളവരോട് വിനയവും താഴ്മയും യഥാർത്ഥ സ്നേഹവും കാണിക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ ഈ അഭിമാനങ്ങൾ കളയാതെ ഒരാൾ വിനയവും താഴ്മയും സ്നേഹവും കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് അയാളുടെ വെറും നാട്യമാണ്. ഒരാൾ അയാളുടെ അഭിമാനങ്ങൾ എല്ലാം ദൂരെ വലിച്ചെറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ താൻ വ്യക്തിയാണെന്ന് ചിന്തയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും സത്യാ അനുഭവങ്ങളിലേക്ക് പതുക്കെ ഉയരാൻ സാധിക്കും ഒരു വ്യക്തി ആദ്യം തന്നെ കളയേണ്ടത് അയാളെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള മനോഭാവം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം കളയേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഞാൻ എന്നാ ഭാവമാണ് ഇവിടെ ഞാനെന്ന ഭാവമുള്ളവർക്ക് വിജയിച്ചെടുക്കാൻ പറ്റില്ല നമുക്കൊന്നിച്ച് വിജയിച്ച എടുക്കാൻ പറ്റും അവിടെ നാം നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള അഹം ബോധത്തെ കളഞ്ഞുകൊണ്ട് സഹകരണത്തിലൂടെ സഹായത്തിലൂടെ നമുക്ക് വിജയിക്കാൻ പറ്റും നമ്മളെ കൂടെയുള്ളവരുടെ സ്വപ്നങ്ങളിലേക്ക് പ്രതീക്ഷകളിലേക്ക് ഒരു കൈത്താങ്ങായി കൊണ്ട് അവർ വഴി നമുക്കും നമ്മൾ വഴി അവർക്കും ജീവിതത്തിൽ വിജയിക്കാൻ കഴിയും അതിന് ആദ്യം ഞാൻ എന്ന ഭാവം മാറ്റിക്കൊണ്ട് ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു കാര്യം സാധ്യമല്ല പക്ഷേ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവരും ചേരുമ്പോൾ അത് സാധ്യമാകും എന്ന് തിരിച്ചറിവ് നമുക്ക് പ്രവർത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ വിജയിക്കാൻ കഴിയും

പ്രണയിനിയുടെ അഭീഷ്ടം നിറവേറ്റാനായി ഒരു പൂവുതേടി നായകൻ യാത്രയാവുന്ന കഥാതന്തുവിന്റെ സൗന്ദര്യം, അവതരണത്തിലെ സങ്കേതലാവണ്യം എന്നിവയെല്ലാം ഇതിനു കാരണമാകാം. സൗഗന്ധികകഥ പല കേരളീയകലാരൂപങ്ങളിലും സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.മാണി നീലകണ്ഠകവിയുടെ കല്യാണസൗഗന്ധികം വ്യായോഗമാണ് കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആദ്യത്തെ സൗഗന്ധികകൃതി. കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ തുള്ളലായും മറ്റനേകം ദൃശ്യകലാരൂപങ്ങളായും സൗഗന്ധികകഥ കേരളീയമനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാർത്തികതിരുനാൾ ഇതേ പേരിൽ മറ്റൊരു ആട്ടക്കഥ കൂടി രചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് പ്രചാരത്തിലായില്ല.

മഹാഭാരതത്തിൽ ഈ കഥയുടെ പേര് ‘സൗഗന്ധികാഹരണം’ എന്നാണ്. കല്യാണസൗഗന്ധികം എന്ന മനോഹരനാമധേയം തന്നെ നൽകപ്പെട്ടത് നീലകണ്ഠകവിയുടെ കല്യാണസൗഗന്ധികം വ്യായോഗത്തോടെയാണ്. കല്യാണകരമായ സൗഗന്ധികപുഷ്പത്തിന്റെ കഥ എന്നോ കല്യാണകൻ എന്ന ഗന്ധർവ്വൻ കഥാപാത്രമായി വരുന്ന കൃതി എന്നോ കല്യാണസൗഗന്ധികമെന്ന വാക്കിന് നിഷ്പത്തി പറയാം.